

בעניין:

ד"ר אורלי אינס-קניג

התובעת:

ע"י ב"כ עוה"ד רונאל פישר ו/או שלומי הדר ו/או ירון זמר
ממשרד רונאל פישר, נרי ושות' עורכי דין
מרחוב בן גוריון 1, בני ברק, בניין ב.ס.ר. 2, 51201
טל': 03-6932029; פקס': 03-6932059;

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. עיתונות זהב בע"מ

2. יואב יצחק

6. איציק וולף

9. איתמר לוי

11. עופר וולפסון

ע"י ב"כ עוה"ד יורם מושקט ו/או אוריין אשכולי ו/או
שירה רייך ו/או מנחם אברהם ו/או סשה פטקין
מרחוב יהודה הלוי 85, תל-אביב 65796
טל': 03-5662038; פקס': 03-5609882;

כתב הגנה מטעם הנתבעים 1,2,6,9,11

הנתבעים 1,2,6,9,11 (להלן: "הנתבעים"), מתכבדים להגיש בזאת כתב הגנה מטעמם, כדלקמן:

א. פתח דבר

1. התובעת, ששימשה כיועצת חיצונית למשרד לבטיחון פנים בפרויקט "עיר ללא אלימות" ובפועל הייתה עובדת ציבור, בחרה להגיש שתי תביעות (כולל זו) נגד הנתבעים 1-2 במסגרת מסע נקמה שהיא מנהלת נגדם, בשל זאת שחשפו את מעשיה: קיום קשרים אישיים עם המנכ"ל למשרד לבטיחון פנים, חגי פלג, תמורת פטור ממכרז והטבות נוספות, וכן קיום קשרים אישיים עם אישים בכירים נוספים בתקופה שאלה נדרשו, מתוקף תפקידם, לקבל החלטות הנוגעות אליה אישית ולפרויקט בראשו עמדה. המדובר בפרשת שוחד, פשוטו כמשמעו, בגינה הוגשה קובלנה משמעתית נגד חגי פלג, והוא הורשע על-ידי בית הדין המשמעותי מחמת מעשיו, יחד עם התובעת, תוך ניגוד עניינים.

2. בית הדין למשמעת עמד על חומרת התנהגותו של חגי פלד נוכח יחסיו האישיים עם התובעת ותפקידו הבכיר, במסגרת בד"מ 80/11 נציבות שירות המדינה נ' חגי פלג (פורסם בנבו – ניתן ביום 14.12.11), הרצ"ב כנספת 1, בצינו בגור הדין:

"הנאשם (חגי פלג – הח"מ) השתתף בוועדת הפטור המשרדית, בראשה הוא יושב, שהחליטה לאשר לא.א. (התובעת – הח"מ) פטור ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית 'עיר ללא אלימות' לשנה נוספת, וזאת בניגוד לעמדת ועדת המכרזים.

הנאשם לא יידע כל גורם רלוונטי במשרד בנוגע לקשר אישי שהיה בינו לבין א.א. ובכך העמיד עצמו במצב של חשש לניגוד עניינים. הנאשם עובד בכיר ועל כן, יש להתייחס בחומרה להתנהגותו. כמי שעומד בראש ההיררכיה נדרש ממנו סטנדרט התנהגות גבוה, מוקפד ודוגמא לעובדיו בכיבודם של הוראות".

3. ברי, כי המדובר בפרסומים מותרים כמשמעותם בסעיף 13, על תני-סעיפיו, לחוק איסור לשון, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק") ועומדת לנתבעים חסינות, וזאת מבלי למעט מההגנות העומדות להם בהתאם לחוק.

4. כמו-כן, במסגרת דו"ח הפקת לקחים באשר לתכנית "עיר ללא אלימות" שהוגש על ידי תובנות Tovanot, נמתחה ביקורת על התוכנית הלאומית ועל התנהלותה של התובעת:

4.1. בסעיף 3.1 הנושא את הכותרת "מטה מקצועי", נכתב: "מטה זה היה בנוי ברוב הזמן על דמות אחת ורק במהלך הזמן חוזק בעוד דמות מקצועית אחת. מצב זה לא אפשר מגוון דעות, לא אפשר לבנות כלים מגוונים להפעלה, לא בנה תורה מלאה ומתפתחת, שיתוף בידע ועוד נושאים שמצופים ממטה מקצועי. המטה המקצועי היה מופע של אשה אחת, מוכשרת ומיומנת ככל שתהיה אך עדין אדם אחד. מצב זה יצר תלות מצד אחד ואי יכולת לפתח את הצד המקצועי של התוכנית. גם אי חיבורם של שותפי העניין (חינוך, רווחה, קליטה, קרן לידידות, משטרה) מנע עיבוי העשייה המקצועית והבניה ממשית של תפיסות ותהליכים".

4.2. בסעיף 3.6 העוסק ב"אישור תוכניות", נכתב: "מנהלת המטה המקצועי של התוכנית [התובעת – הח"מ] שבמסגרת תפקידה עסקה בין היתר בפיתוח תוכניות ברמה הישובית והיתה מעורבת בתהליכי העבודה השונים ביישובים, ישבה כחברה בוועדה ושימשה כפוסקת האחרונה באישור התוכניות, היות והיתה בעלת הסמכות המקצועית המובילה בין חברי הוועדה. חברי הוועדה האחרים היו חסרים כלים ממשיים להתמודד עם מידת ההתאמה של התוכניות ומצאו עצמם מאשרים רק בהסתמך על חוות דעתה של מנהלת המטה המקצועי. מצב זה מנע יצירת מגוון גישות ודרכי פעולה וחסם דרכם של תוכניות שלא התאימו לדעתה של מנהלת התוכנית".

5. התובעת מציגה עצמה כקורבן לעבירות מין, על-אף שטענותיה לא הוכחו בחקירות שנערכו, בעוד שהאמת פשוטה: התובעת השתמשה בגברים המכהנים במשרות רמות, כדי להשיג את מטרותיה. יודגש: פרסומי הנתבעים התמקדו בעבירות שוחד, שאכן הוכחו, ולא בעבירות מין. בחקירה שהתקיימה באגף החקירות בנציבות שירות המדינה הוכח, כי התובעת ביצעה מעשים שאינם ראויים, ובמקביל ניצלה לרעה פקידים בכירים כדי לבחוש במינוי מפכ"ל המשטרה.
6. התובעת מסתירה מבית המשפט הנכבד, כי לאחר שלא נמצאו תימוכין ממשיים לטענותיה, ולראיה: לא הוגשו כתבי אישום בגין עבירות מין שבוצעו בה, כטענתה, היא יזמה והגישה תלונה למשטרה נגד חגי פלג, הפעם בטענה לאונס. התלונה הוגשה בחודש נובמבר 2011 לאחר שנציבות שירות המדינה הגיעה להסדר טיעון עם פלג, שבו נחשף חלקה בעבירת השוחד. אלא שגם לאחר חקירה משטרתית שנמשכה כשנתיים לא נמצא ממש בטענותיה.
- כמו-כן מסתירה התובעת, כי במסגרת החקירה שהיא עצמה יזמה, כאמור, הוגשה תלונה נגדית מצד חגי פלג, שבה הוא הצביע על "דפוס פעולה" לא ראוי ושיטה מצד התובעת עם שורה של אישי ציבור ופקידים בכירים בשירות הציבורי. פלג העיד על שידול פקידים בכירים לעשות את רצונה תמורת חסדיה – קשרים אישיים.
7. התובעת מסתירה מבית המשפט הנכבד, כי המשרד לבטחון פנים וגורמים נוספים החליטו לנתק מגע ולהפסיק את העסקתה, לאחר שנוכחו, כי היא השיגה בתחבולה את מעמדה, ולאחר שנחשפו הממצאים האמיתיים שעלו בחקירת נציבות שירות המדינה, כולל הזמנים והמיקומים שבו סיפקה התובעת שוחד תמורת הטבות. טענתה כאילו היא איבדה את עולמה ואת עבודתה בגלל פרסומי הנתבעים, הינה טענה כוזבת ומשוללת יסוד. **אין לתובעת להלין אלא על עצמה.**
8. **טענתה של התובעת (סעיף 82 לתביעה): "לפי מידע שהגיע לאוזניה של ד"ר אינס, לאורך התקופה, הפרסומים בעניינה מומנו על-ידי גורמים בעלי אינטרס", הינה טענה מקוממת, כוזבת ומהווה עלילת דם.**
- התובעת לוקה ביצר נקמה שאינו בר-כיבוש כנגד הנתבעים 1 ו-2, ועל-כן היא מנסה להטעות את בית המשפט בהציגה טענות סתמיות משל מדובר בעובדות.
9. טענת התובעת כאילו הנתבעים ערכו נגדה ב-News1 קמפיין שתכליתו "רצח אופיי", הינה מופרכת ומשוללת יסוד. הנתבעים יציגו בפני בית המשפט שורה של פרסומים בהם חשפו-דיווחו על דבר החשדות והמעשים החמורים ביותר שיוחסו לכמה אישים בעיצומה של החקירה, בעקבות טענותיה של התובעת, ובראשם: אורי בר-לב וחגי פלג.
10. הנתבעים יטענו, כי התובעת נמנעה בתחילה מהגשת תלונה בגין עבירות מין שבוצעו בה, לכאורה, בהבינה היטב: אין מדובר בעבירות מין כלפיה, אלא בעבירות שוחד בהן נטלה חלק פעיל – אם בהתנהגות, ואם במעשים.

11. הנתבעים ייטענו, כי השר לבטחון פנים הוא שיזם העברת המידע שהוצג בפניו לטיפול היועץ המשפטי לממשלה וגורמים נוספים, וזאת למורת רוחה של התובעת שהבינה היטב: בחקירה יתגלה – מה שאכן אירע – כי אין מדובר בעבירות מין, אלא בעבירות שוחד בהן נטלה כאמור חלק פעיל.
12. התובעת מציגה עצמה כאדם תם וישר דרך וכקורבן של הנתבעים השבויים "בתפיסות פרימיטיביות ושובינסטיות", ואילו את הנתבעים היא מציגה כמי שנתנו ידם לחילול גופה ושמה הטוב, כביכול, וכמי שסבורים, לגישה, כי עברה של אשה או מעמדה "מקימים זכות לאנוס אותה או להטריד אותה מינית" (סעיף 7 לתביעה).
13. התובעת לא נתנה מענה, בתביעתה, מדוע לא יזמה הגשת תלונה ליועץ המשפטי לממשלה, למשטרת ישראל או לנציבות שירות המדינה, למרות שהוטרה מינית, לדבריה, במשך זמן רב מאוד על-ידי חגי פלג, עד-כדי אינוסה, כטענתה החדשה.
14. התובעת מציגה עצמה כמומחית בתחום של אלימות בכלל ונגד נשים בפרט, ואף כתבה על כך רבות:
- 14.1. 1993 - עמדות ותגובות חברתיות של עובדים סוציאליים ושוטרים כלפי אלימות נגד נשים בישראל, עבודת תזה באוניברסיטת חיפה.
- 14.1. 2002 - אלימות בין בני זוג - טיפול קבוצתי בגברים אלימים. ירושלים, משרד העבודה והרווחה, האגף לשירותים אישיים וחברתיים, השירות לרווחת הפרט והמשפחה.
- 14.2. 2004 - אלימות בין בני זוג - התערבות ראשונית: הערכת מסוכנות ודרכי הגנה: תדריך לאנשי מקצוע. ירושלים, משרד הרווחה, האגף לשירותים חברתיים ואישיים, השירות לרווחת הפרט והמשפחה.
- 14.3. 2004 - מסרים ערכיים בפסקי דין בנושא אלימות נגד נשים ע"י בני זוג בשנים 1970-2000. עבודת דוקטורט באוניברסיטת חיפה.
- 14.4. 2007 - התעללות בזקנים התערבות ומניעה. ירושלים: אשל. האגודה לתכנון ולפיתוח שירותים למען הזקן בישראל: עיריית תל אביב-יפו מינהל שירותים חברתיים: תחום זקנה (יחד עם שרה אלון וורד בן דוד).
15. חזקה על התובעת, אפוא, כי היא הייתה מיד נזעקת להגיש תלונות לרשויות החוקרות, לו הייתה, באמת ובתמים, סבורה כי נעברו כלפיה עבירות. הדברים חמורים במיוחד שעה שהתובעת, ניהלה במהלך חקירת נציבות שירות המדינה, שנפתחה בעקבות יוזמת השר לבטיחון פנים, קמפיין חריג וחריף בהיקפו נגד אורי בר-לב, נגד חגי פלג, ונגד כמה עיתונאים שלא סרו למרותה.

ב. טענות מקדמיות

טענת מניעות - התובעת אינה יכול להיפרע פעמיים בשל אותו מעשה

16. בין התובעת ובין הנתבעים 1-2 (וצדדים נוספים – חלקם מצורפים גם בתביעה זו) מתנהל הליך נוסף בבית המשפט השלום תל-אביב שהוגש לפני שנה (ת"א 36443-11-12), במסגרתו נתבעו הנתבעים 1 ו-2 בעילה של פגיעה בפרטיות על פי חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"), בייחס לאותם פרסומים, בין היתר, שבגינם הוגשה התביעה בתיק דנן בעילת לשון הרע על פי חוק איסור לשון הרע.
17. מאחר וקיים הליך קודם בין הצדדים בגין אותם פרסומים ממש (מסומנים כנספחים 1,4,5 בתביעה דנן וכנספחים 1,2,3 בתביעה בבית משפט השלום), הרי שהתובעת דנן בייחס לאותם פרסומים הינה תאורטית ודינה להידחות, משתובע אינו יכול להיפרע פעמיים בשל אותו מעשה, הן בעילה של לשון הרע והן בעילה של פגיעה בפרטיות [ר' ת"א 71340/94 משה פרידמן נ' ידיעות אחרונות, דינים שלום 1999(7) 1151; א. הלם, "דיני הגנת הפרטיות", מהדורה 2003, עמ' 97].
18. יתר על כן, מאחר וקיים הליך תלוי ועומד בגין אותם פרסומים ממש בבית משפט השלום, הרי לשם יעילות הדיון, חיסכון במשאבים וזמן שיפוטי, ברי, כי למצער יש לעכב את הדיון בייחס לאותם הכתבות בתביעה דנן.

אין אחריות לנתבעת 1 ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1

19. במסגרת התובענה דנן ביקשה התובעת לייחס אחריות לנתבעת 1 בקשר לפרסומים (נספחים 6-9, 11-12, 15, 25) שנעשו על ידי בלוגרים - צדדים שלישיים שפרסמו באתר האינטרנט של הנתבעת 1, הם הנתבעים 3, 4, 5, 7, 8, 10.
20. אולם, על פי הפסיקה ובהקשר זה, אתר אינטרנט אינו "אמצעי תקשורת", כהגדרתו בסעיף 11 לחוק איסור לשון הרע. לפיכך, לא ניתן להטיל אחריות על הנתבעת 1, המפעילה של אתר האינטרנט, בגין לשון הרע לכאורה המבוצע על ידי פרסום של "בלוג" באתר. [ת"א 2713-07 אריה שקד נ' עגל הזהב עיתונות בע"מ ואח' (פורסם בנבו – ניתן ביום 6.2.12)].
- כן, השווה לפסקי דין שעסקו ב"טוקבקים" - תגוביות שבאו בעקבות פרסום כתבות בעיתונים, בהם נקבע כי אין המדובר בחלק מ"העיתון" לצרכי סעיף 11 לחוק איסור לשון הרע (ת"א 51859/06 שמעון דסקין, עו"ד נ' הוצאת עיתון הארץ בע"מ (פורסם בנבו – ניתן ביום 28.10.08); ת"א 5844/07 דוד וינטרוב ואח' נ' גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ (פורסם בנבו – ניתן ביום 3.12.09)).

טענת חסינות - הפרסומים אינם יכולים לשמש עילת תביעה, באשר הם פרסומים מותרים

21. סעיפים 13 (5), (7) ו- (11) לחוק איסור לשון הרע קובעים, כי "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי":

"(5) פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור.

...

(7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות (5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21;

.....

(11) פרסום נכון והוגן - מלא, חלקי או תמציתי - של מה שפורסם קודם לכן בנסיבות האמורות בפסקאות (1), (3), (4), (7), (8), (9) או (10), ופרסום חוזר כאמור של מה שפורסם בישיבת הממשלה והממשלה התירה לפרסמו."

22. היקפה של החסינות המוענקת לפרסומי לשון הרע תוך כדי דיון שיפוטי, לפי סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע הוכרעה לאחרונה במסגרת רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עוזד גיל (פורסם בנבו - ניתן ביום 19.8.09), במסגרתה קבע בית המשפט העליון ברוב דעות, מפי המשנה לנשיאה א' ריבלין, בהסכמת הש' דנציגר, כנגד דעתו החולקת של כב' הש' א' רובינשטיין, כי החסיון המוענק לפרסומי לשון הרע תוך כדי דיון שיפוטי לפי סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע הוא חסיון מוחלט ואין לקרוא לסעיף 13(5) לחוק סייג הנוגע לתוכן הפרסום. (ר' גם: רע"א 3614/97 אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פסקאות 29-33 לחוות דעתו של כב' השופט אור).

23. בחקירה שנפתחה בעקבות החשיפה ב-News1, ולאחר שנוהל הליך משפטי, אומתו החשדות במסגרת בד"מ 80/11 נציבות שירות המדינה נ' חגי פלג (פורסם בנבו). חגי פלג, אשר שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בתפקיד מנכ"ל המשרד לביטחון פנים, הורשע בעבירות משמעת, בשל-כך שהשתתף בוועדת הפטור המשרדית, בראשה הוא יושב, שהחליטה לאשר לתובעת פטור ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות" לשנה נוספת, זאת מבלי שידע כל גורם רלוונטי במשרד לקשר האישי שהיה לו עם התובעת.

בית הדין למשמעת עמד על חומרת התנהגותו של חגי פלד נוכח יחסיו האישיים עם התובעת ותפקידו הבכיר בציינו בגזר הדין:

"הנאשם (חגי פלג - הח"מ) השתתף בוועדת הפטור המשרדית, בראשה הוא יושב, שהחליטה לאשר לא.א. (התובעת - הח"מ) פטור

ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות" לשנה נוספת, וזאת בניגוד לעמדת ועדת המכרזים.

הנאשם לא יידע כל גורם רלוונטי במשרד בנוגע לקשר אישי שהיה בינו לבין א.א. ובכך העמיד עצמו במצב של חשש לניגוד עניינים. הנאשם עובד בכיר ועל כן, יש להתייחס בחומרה להתנהגותו. כמי שעומד בראש ההיררכיה נדרש ממנו סטנדרט התנהגות גבוה, מוקפד ודוגמא לעובדיו בכיבודם של הוראות".

24. מאחר והתובעת, שעבדה כיועצת חיצונית, הייתה בפועל עובדת ציבור בתקופה הרלוונטית, ניתן לראות בהרשעת חגי פלג בבית הדין למשמעת – בעסקת טיעון שנערכה עימו - משום אישור ברור לחומרת המעשים שיוחסו לו יחד עם התובעת, כפי שנטען בפרסומי הנתבעים 2-1.

25. האשמת והרשעת חגי פלג מכתומה גם את התובעת ומאשררת את חלקה החמור במעשים, שכן מדובר בראיות ובעובדות שהוכחו בחקירה, גובשו לקובלנה משמעתית, ונתקבלו על-ידי בית הדין למשמעת והוכרעו כידיעה שיפוטית.

26. עסקת הטיעון שנחתמה על-ידי חגי פלג הובאה לידיעתה המוקדמת של התובעת. היא נתנה לכך את הסכמתה המוקדמת (לאחר מכן חזרה בה), כמו גם למסכת העובדות שנקבעו בקובלנה המשמעתית, קובלנה המעידה על מעשיהם של התובעת ושל חגי פלג יחדיו.

27. לפיכך, עילת התביעה של התובעת בגין הפרסומים המתייחסים לפרשת השוחד בה למעשה התובעת הייתה מעורבת, כאשר קיימה קשרים אישיים עם מר חגי פלג - מי שהיה מנכ"ל משרד לביטחון פנים – והיא זכתה בזכות זאת, בין היתר, בפטור ממכרז, מוגנים באשר המדובר ב"פרסום מותר", כמשמעו בסעיפים 13(5), (7) ו- (11) לחוק איסור לשון הרע ודין עילת התביעה בגין הפרסומים להידחות.

28. כמו-כן, יפים הדברים האמורים לפרסומים שצורפו לכתב התביעה כנספחים 22 ו-22.1, באשר עסקינן בסיקור של כתב הגנה שהוגש מטעם הנתבעים 1 ו-2 בתביעה שנפתחה בבית המשפט השלום, וכן בסיקור על החלטתה של כבי' השי' צירניאק אשר דחתה את ערעורה של התובעת על סירובה של כבי' השי' פינצוק-אלט למחוק סעיפים מכתב ההגנה של הנתבעים 1 ו-2, אשר ייחסו לה עבירת שוחד, באשר התובעת זכתה בפטור ממכרז נוכח קשריה האישיים עם מנכ"ל המשרד לביטחון פנים, מר חגי פלג.

ג. התנהגותה של התובעת

29. התובעת התהדרה באומץ לבה ובהיותה, לטענתה, קול קורא לקורבנות מין. היא דרשה וקיבלה קרדיט בהיותה אישה אמיצה, כביכול, שאינה פוחדת לחשוף את שמה ואת דמותה

מול הציבור באמצעות מקלטי הטלויזיה "בפריים טיים". התובעת המריצה, בדבריה, נשים נוספות לחשוף עצמן פומבית ואף את שמן ולנהל מאבקים ציבוריים נגד מטרידים.

30. לאחר שהשיגה את מבוקשה וזכתה להוקרה הערכה והכרה ציבורית, התובעת - האישה הלוחמת, האמיצה ומורת הדרך, הפכה לפתע לתובעת קטנונית, הפורטת לפרוטות את הפרסומים אודות תלונתה והתנהגותה, תוך שהיא מייחסת לנתבעים קנוניה דמיונית כאילו הוציאו דיבתה.

31. התובעת לא נחשפה לציבור בכיכר העיר כי אילצו אותה לעשות כן. לגישה, וכפי שהצהירה, היא עשתה זאת ביודעין ומרצון חופשי, על-מנת להשפיע ולשנות את התנהגותן של קורבנות עבירות מין. אלא שעתה, בחלוף "תהילת העולם" והחיבוק הציבורי ממנו נהנתה, המנהיגה, פורצת הדרך האמיצה הקוראת בשער, היא מגלה את אופיה האמיתי ומשתמשת, בין היתר, בקשריה עם משטרת ישראל (כפי שיפורט בהמשך) כדי לרדוף את הנתבע 2.

ד. הנתבעים 1 ו-2 חשפו עבירות שוחד

32. הכתבות נושא התביעה שבכותרת המיוחסות לנתבעים עוסקות **בעבירות שוחד**, נושא בעל עניין ציבורי, שעיקרו: התובעת לוחצת וזוכה לקבל פטור ממכרז מהמנכ"ל למשרד לביטחון פנים, עימו היא מנהלת יחסים אישיים, ובהמשך לוחצת לקבל עוד ועוד תקציבים, ואם להסיט הקצאת תקציבים לאנשי שלומה ומקורביה.

33. כך לדוגמא, הכותרות הינן: "כיצד נתפר מכרז עבור אורלי אינס קניג", "חשיפה: המכרז התפור של חברתה של ד"ר אינס קניג".

34. הנתבעים דגן דיווחו על הקשרים האישיים הבלתי-ראויים שרקמה התובעת עם כמה וכמה בעלי תפקידים בכירים בשירות הציבורי, עימם ו/או מולם ו/או בסיועם זכתה לקבל – באופן חריג ובלתי תקין – מעמד מיוחד במסגרת פרויקט "עיר ללא אלימות", מעמד שכלל תשלומים גבוהים ביותר לחשבונה האישי בגובה של מאות אלפי שקלים לפחות; וכן, הגדלת התקציבים למימון הפרויקט מ- 20 מיליון ש"ח ל- 80 מיליון ש"ח.

35. ואכן, בחקירה שנפתחה בעקבות החשיפה ב-News1, ולאחר שנוהל הליך משפטי, אומתו החשדות במסגרת בד"מ 80/11 **נציבות שירות המדינה נ' חגי פלג** (פורסם בנבו). חגי פלג, אשר שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בתפקיד מנכ"ל המשרד לביטחון פנים, הורשע בעבירות משמעת, בשל-כך **שהשתתף בוועדת הפטור המשרדית, בראשה הוא יושב, שהחליטה לאשר לתובעת פטור ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות" לשנה נוספת, זאת מבלי שידע כל גורם רלוונטי במשרד לקשר האישי שהיה לו עם התובעת.**

36. התובעת, שעבדה כיועצת חיצונית, הייתה בפועל עובדת ציבור בתקופה הרלוונטית. אי-לכך, ניתן לראות בהרשעת חגי פלג בבית הדין למשמעת – בעסקת טיעון שנערכה עימו - משום אישור ברור לחומרת המעשים שיוחסו לו יחד עם התובעת, כפי שנטען בפרסומי הנתבעים 2-1.

37. האשמת והרשעת חגי פלג מכתמים גם את התובעת ומאשררים את חלקה החמור במעשים המפוקפקים, שכן מדובר בראיות ובעובדות שהוכחו בחקירה, גובשו לקובלנה משמעתית, ונתקבלו על-ידי בית הדין למשמעת והוכרעו כידיעה שיפוטית.

38. עסקת הטיעון שנחתמה על-ידי חגי פלג הובאה לידיעתה המוקדמת של התובעת. היא נתנה לכך את הסכמתה, כמו גם למסכת העובדות שנקבעו בקובלנה המשמעתית, קובלנה המעידה על מעשיהם של התובעת ושל חגי פלג יחדיו.

39. על אופן התנהלותה הקלוקל ניתן ללמד גם מהילוכיה שלהלן: זמן קצר לאחר שנתנה הסכמתה לתוכנו של הסדר הטיעון עם חגי פלג, ניסתה התובעת לטרפד את אימוץ עסקת הטיעון ומתן הכרעת הדין על-ידי בית הדין למשמעת. לשם כך היא אף הגיעה לדיון בבית הדין למשמעת וטענה לפרוטוקול. דבריה נדחו הן על-ידי נציגת הנציבות והן על-ידי בית הדין, במיוחד לאחר שהתובעת התנגדה לחוקרה בחקירה נגדית.

ה. "דפוס פעולה" לא ראוי

40. התובעת טוענת להוצאת לשון הרע, מקום שמדובר במעשים בלתי חוקיים לכאורה שביצעה עם אישי ציבור, שעיקרם: קיום יחסים אישיים בתקופה שבעלי תפקידים ציבוריים בכירים פועלים למענה, בתיאום איתה, כדי לקדם את מטרותיה האישיות. אין-עסקינן אפוא ביחסים הראויים להגנה הניתנת מכוח החוק, אלא עסקינן ביחסים המעידים על "דפוס פעולה" - עבירות שוחד – יחסים הטעונים גילוי ופרסום במגמה לגלותם ולבערם.

41. הנתבעים יבקשו מבית המשפט לאפשר הצגת ראיות, כולל תוכנם של מסרונים ועדויות, שיעידו על טיב יחסיה "הפרטיים" עם גורמים בכירים בשירות הציבורי. המשותף להם: התובעת השתמשה בהם לקדם את מטרותיה האישיות.

42. לטענת הנתבעים, התובעת לא הסתפקה "רק" בקבלת מעמד מיוחד בפרויקט "עיר ללא אלימות", אלא ניסתה באמצעות קשרים אישיים שיצרה לקדם את מועמדותו של אילן פרנקו לתפקיד מפכ"ל המשטרה.

43. התובעת ניסתה (והצליחה) לסכל מועמדותו של אורי בר-לב לתפקיד מפכ"ל המשטרה, במטרה לקדם מועמדותו של אילן פרנקו למפכ"ל, תוך שימוש במי שהיה מזכיר הממשלה, צבי האוזר. על-פי עדותו של חגי פלג בפני חוקרי הנציבות (09.12.10) הרצ"ב כנספח 2:

"דרך צביקה האוזר היא מנסה לדחות את המועמדות של אורי בר-לב – היא אף אומרת לי: "דיברתי עם צביקה. הוא אמר לי שהוא דיבר עם ביבי ויהיה בסדר". מה סוג הקשר שהיה ביניהם אינני יודע בוודאות. אני יודע שנרי הורוביץ אמר לי שהוא ראה אותו מחזר אחריה במרץ ואף היא בילתה איתו לאחרונה בארה"ב חופשה של מספר ימים. שכל אחד יבין את מה שהוא רוצה להבין".

44. הנתבעים מבקשים להביא ולהציג בפני בית המשפט "דפוס פעולה" ושיטה מצד התובעת, שלא נמנעה מיצירת קשרים אישיים כדי לגייס פקידים בכירים בשירות הציבורי, וזאת במטרה להשיג את מטרותיה האישיות, לרבות: סכומי כסף גדולים, לחשבונה האישי; ומעמד בכיר ומיוחד, שאיפשר לה לעשות בכספי ציבור כבשלה, להסיט תקציבים למוסדות ורשויות בהתאם רצונה ובהתחשב בעומד בראשן, ו"לסדר" עבודה למקורבניה הרבים.

45. הנתבעים יציגו בפני בית המשפט שמותיהם של המקורבים שאת מינויים דחפה תוך הקצאת כספים בהיקף כספי גדול וחריג. חלק מהם הפכו בפועל לקורבנותיה.

46. דפוס הפעולה הבעייתי חזר על עצמו וניכר ביחסים שרקמה עם שורה של אישים, ובניצולם למטרותיה, בהם:

46.1. חגי פלג, מנכ"ל המשרד לביטחון פנים;

46.2. מאיר יצחק הלוי, ראש העיר אילת;

46.3. גדעון סער, שר החינוך;

46.4. "שר בכיר";

46.5. אילן פרנקו, סמפכ"ל המשטרה

18.6 צבי האוזר, מזכיר הממשלה;

47. שמות האישים הנ"ל ומהות קשריה של התובעת עימם נדונו גם בחקירה שקיימה נציבות שירות המדינה וגם בחקירה המשטרית אותה יזמה התובעת. הנתבעים יבקשו מבית המשפט לחייב את הגורמים הנ"ל להביא בפני בית המשפט הנכבד את כל העדויות ומסקנות החוקרים.

ו. השימוש שעשתה התובעת בשר החינוך

48. הנתבעים יביאו בפני בית המשפט עדויות וראיות שיציגו בפני בית המשפט הנכבד כיצד השתמשה ואף תימרנה התובעת בכירים בשירות הציבורי, למטרותיה-היא; וכיצד נהגה

מנהג בעלים בפרויקט הממומן על-ידי המדינה. העיד על-כך חגי פלג, בחקירתו בפני חוקרי הנציבות (09.12.10):

"שר החינוך גדעון סער, שותף מרכזי וחשוב – אחד משני המשרדים המרכזיים בתכנית – נדמה שנלקח גם הוא "בשבוי". דרכו היא מקדמת את האג'נדה האישית שלה, מפעילה אותו כנגדי כשיש בכך צורך – לא ארחיב בדבר ישיבת ועדת שרים שדנה בנושא תכנית לאומית לאלכוהול, שבה הוא מתנפל עלי בהקשר של איזה עניין שולי ולא ברור. הסיטואציה הזאת לא נראתה לי לא היתה מובנת. הסתכלתי תוך-כדי הדברים שלו על אורלי ומיד הבנתי את הקשר. גדעון סער הפך לשוט האיומים של אורלי. היא אומרת במספר הזדמנויות: "אני חברה של מזכיר הממשלה ושל שר החינוך, יש לי קשרים ויש לי כוח" – ועוד איזה כוח..."

בפגישה עם חברת טנדו בנתניה ב-13.09.10 היא מעיזה ואומרת 'התכנית היא אורחת במשרד לביטחון פנים. אם יום אחד שר החינוך יקום בבוקר והוא יחליט שהוא יקח את התכנית, התכנית תעבור אליו'.

ב-28.11.10 לפני כעשרה ימים, היא אומרת לאורלי פוקס לאחר שהיא יוצאת איתה מפגישה במשרד החינוך שהיא תלחם עד חורמה, תחזור לנהל את התכנית, במידה ולא התכנית תעבור למשרד החינוך.

עכשיו מתברר שיש גם שר בכיר שסוג הקשר שלו עם אורלי מתבהר במהלך הימים האחרונים. האם הוא שבוי, האם הוא משתף פעולה? אולי יש פה איזה ציר פוליטי שמשפיע על חלק מהדברים ואני לא רוצה להרחיב בשלב זה".

49. עדותו של חגי פלג מלמדת על "דפוס פעולה" חוזר, ועל שיטתה של התובעת: להשתמש בקשריה האישיים, במטרה להשיג את מבוקשה מאותם בכירים בשירות הציבורי.

ז. התובעת ניסתה "לתפור תיק" לנתבע 2

50. התובעת הגישה את התביעה דן משיקולים זרים ומחמת רצונה לנקום במי שחשף את מעורבותה בפרשת שוחד חמורה של פטור ממכרז, תוך ניצול קשריה במשרד לביטחון פנים, במסגרת ישראל וברשויות מקומיות.

51. לא זאת בלבד, אלא התובעת אף הגישה תלונה למשטרה נגד הנתבע 2, עצמו, ושם ניסתה "לתפור לו תיק", וזאת תוך פניה והגשת תלונה באמצעות ידידה האישי, סני"צ שמוליק רוזנטל - מפקד תחנת המשטרה ברמלה.

52. סני"צ רוזנטל שביקש לגונן על עצמו ערך תרשומת מהשיחה עימה, ולאחר מכן פנה לממ"ר שפלה וקצין אח"ם מרכז, במכתב הנושא את הכותרת דו"ח ז.כ.ד, המצייב כנספח 3:

"אתמול ה-30/11/10 פנתה אליי באמצעות הנייד, הגב' אורלי אינס, אותה אני מכיר מפרוייקט "עיר ללא אלימות", ושאלה אותי אם אני בתחנה? עניתי בשלילה, שכן באותה העת ביצעתי מבחן ידע בביה"ס המחוזי ביבנה. לשאלתי מדוע היא שואלת? ענתה כי בכוונתה להגיש לתחנה להגיש תלונה. שאלתי "תוך כמה זמן? ועל מה?", הנ"ל ענתה: "כי בערך בעוד כשעתיים תגיע לתחנה ויש בכוונתה להגיש תלונה כנגד העיתונאי יואב יצחק וגורמי תקשורת נוספים וכי עורכי דינה נמצאים כעת בהתייעצות ובסיום תגיע". עוד שאלתי אותה: "מדוע מעוניינת להגיש דווקא בתחנת רמלה, שכן לנוחיותה היא יכולה להגיש בכל תחנה בארץ?", הנ"ל השיבה: "כי לאור הכרותה אותי, היא סומכת שהדבר יעשה כנדרש". עוד ביקשה שלא להגיש את התלונה בפרהסייה וללא סיקור תקשורתי, השבתי לה כי תקבל את השירות ללא קשר למפקד התחנה והעדויות תגבה לא במש"ל אלא בחדר חקירות צדדי, ללא קהל ואם היא לא תביא עימה תקשורת לא תהיה כאן תקשורת. הנ"ל הודיעה לי כי לפני שתגיע תתקשר אליי ותאמר לי."

53. התובעת הצליחה חלקית במזימתה. לראיה: מבין כל עיתונאי ישראל - הנתבע 2 הוא היחיד שזומן לחקירה פלילית ונדרש למסור עדות, ורק לאחר זמן רב החליטה הפרקליטות לגנוז את תיק החקירה בעניינו. הנתבע 2 הגיש בנושא זה תלונה נגד התובעת ונגד קציני המשטרה הנוגעים בדבר, שנתנו ידם לחקירה מגמתית ו"מוזמנת" במטרה "לתפור תיק" כנגדו.

54. הנתבעים 1 ו-2 שומרים לעצמם את הזכות להביא בפני בית המשפט עדויות וראיות שיוכחו מדוע הסכים דווקא משרדו של עורך הדין רונאל פישר – שאת מעשיו תשפו הנתבעים 1-2 במספר פרסומים באתר News1 - לייצג את התובעת בתביעתה נגד הנתבעים 1-2, וזאת למרות מופרכות הטענות; ומדוע ניתנה בולטות בעריכת התביעה, כאמור לעיל, דווקא לנתבעים 1-2.

ח. התייחסות לסעיפי כתב התביעה

55. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב התביעה, לרבות פרשנותה של התובעת לפרסומים נשוא התובענה שבכותרת. יובהר, כי דווקא התובעת היא זו שהציפה את התקשורת בעצמה, באמצעות איש יחסי ציבור ובאמצעות חברותיה, בטענות על-כך שהתנכלו לה מינית נוכח מעמדה ותלותה כביכול באותם אישי ציבור.

56. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה.

57. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה ומוכחשת פרשנותה של התובעת. התובעת, ככל הנראה, מבקשת להסיט את תשומת הלב ממעורבותה בפרשת שוחד תמורה, במסגרתה קיבלה פטור ממכרז מבכיר בשירות הציבורי עימו ניהלה יחסים אישיים.

58. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה.
59. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה.
60. מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה וכן דרך פרשנותה והילוכה של הנתבעת, כאשר היא קושרת "מין שאינו במינו". הכתבות המאוזכרות ביחס לנתבעים אינן עוסקות בזיהויה של הנתבעת כנפגעת או כמתלוננת, אלא עניינן בחשיפת פרשת שוחד בדבר הפטור ממכרז שניתן לתובעת.
- בהקשר זה נחזור על האמור לעיל, בדבר טענת מניעות, לפיה התובעת אינה יכול להיפרע פעמיים בשל אותו מעשה.
61. מוכחש האמור בסעיפים 7-8 לכתב התביעה, באשר הסעיפים כוללים שאלה רטורית ותשובה שאין מקומם בכתב תביעה, וממילא אין באמור בסעיפים כל קשר לעילת התביעה של התובעת.
- כמו כן, מוכחש אף הזדון אותו מייחסת התובעת לנתבעים. התובעת היא זו אשר פועלת בזדון ועושה שימוש שלא בתום לב בהליכי משפט, באשר הגישה את התביעה דנן, במטרה למנוע חשיפת פרשת שוחד בדבר פטור ממכרז, שבה הייתה מעורבת התובעת.
62. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה ומוכחש האמור ביחס לנזק הנטען.
63. מוכחש האמור בסעיפים 10-16 לכתב התביעה מחוסר ידיעה. דווקא, נוכח האמור בסעיפים אלה, ונוכח הידע שיש בידה, נראה כי התובעת עשתה שימוש באופן מניפולטיבי בקשריה לצורך קידומה האישי.
64. האמור בסעיפים 17-18 לכתב התביעה אינו מוכחש.
65. מוכחש האמור בסעיף 19 לכתב התביעה באשר רק הנתבעים 6,9,11 הינם כתבים באתר NEWS1, השאר הינם בלוגרים.
66. מוכחש האמור בסעיפים 20-31 לכתב התביעה באשר אינם רלוונטים לנתבעים.
67. מוכחש האמור בסעיפים 32-53 לכתב התביעה, אשר אינם מתייחסים לנתבעים באופן ישיר. כל אמירה כללית המתייחסת בעקיפין אל הנתבעים- מוכחשת בזה מכל וכל. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, ייטען, כי הפרסומים עסקו במעורבותה של התובעת בפרשת שוחד חמורה, במסגרתה קיבלה פטור ממכרז מבכיר בשירות הציבורי עימו ניהלה יחסים אישיים ולא בחשיפת זהותה של התובעת כנפגעת או מתלוננת בעבירות מין.
68. מוכחש האמור תחת הכותרת "הפרסומים".

69. מוכחש האמור בסעיף 54 לכתב התביעה משעה שהתובעת לא המציאה את מקור התוכנית, הרי שהעניין מוכחש, כמתבקש מ"כלל הראיה הטובה ביותר". מכל מקום, מאחר ושמה של התובעת לא אוזכר כלל, ברי, כי אין לה עילת תביעה בעניין פרסום זה. ממילא הנתבע 2 יחזור על הטענות לעיל. כן, יטען הנתבע 2, כי עומדות לו ההגנות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ובין השאר, בדבר "אמת דיברתי" ו"הבעת דעה".
70. מוכחש האמור בסעיפים 55-56 לכתב התביעה משעה שהתובעת לא המציאה את מקור התוכנית, הרי שהעניין מוכחש, כמתבקש מ"כלל הראיה הטובה ביותר". מבלי למעט מכלליות ההכחשה, יצוין, כי:
- 70.1. בחקירה שנפתחה בעקבות החשיפה ב-News1, ולאחר שנוהל הליך משפטי, הורשע מנכ"ל המשרד לביטחון פנים בעבירות משמעת, בשל-כך שהשתתף בוועדת הפטור המשרדית, בראשה הוא יושב, שהחליטה לאשר לתובעת פטור ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות" לשנה נוספת, זאת מבלי שידע כל גורם רלוונטי במשרד לקשר האישי שהיה לו עם התובעת. מאחר והמבקשת הייתה עובדת ציבור בתקופה הרלוונטית, ניתן לראות בהרשעת חגי פלג, מנכ"ל המשרד לביטחון פנים, בבית הדין למשמעת משום אישור ברור לחומרת המעשים שיוחסו לו יחד עם התובעת.
- 70.2. בחקירתו בפני חוקרי הנציבות העיד חגי פלג כי התובעת טענה בפניו כי יש לה קשרים עם שר החינוך, דאז, גדעון סער.
71. מוכחש האמור בסעיף 57 לכתב התביעה משעה שהתובעת לא המציאה את מקור התוכנית, הרי שהעניין מוכחש, כמתבקש מ"כלל הראיה הטובה ביותר". כמו כן, אין המדובר בפרסום שיש בו משום לשון הרע. ממילא עומדות לנתבע ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
72. מוכחש האמור בסעיף 58 לכתב התביעה. יטען, כי במילים שנבחרו מתוך הטקסט, אשר נגזרו באופן חלקי, אינם דיבה. ממילא עומדות לנתבע ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
73. מוכחש האמור בסעיף 59 לכתב התביעה וייטען כי עומדות לנתבע ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
74. מוכחש האמור בסעיפים 60-63 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל, כי אין אחריות לנתבעת 1 ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

75. מוכחש האמור בסעיף 64 לכתב התביעה וייטען, כי המדובר במידע אינפורמטיבי באשר לפנייתה של תנועת אומ"ץ למבקר המדינה ועסקינן בדיווח שיש בו עניין ציבורי ועומדות לנתבעים ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, לרבות הגנת אמת דיברתי.

76. מוכחש האמור בסעיפים 65-67 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל, כי אין אחריות לנתבעת 1 ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

77. מוכחש האמור בסעיף 67 לכתב התביעה. ייטען, כי הנתבעים היו מחוייבים להביא את הדברים, כמו גם אמירות שנאמרו לתוכנית ולתובעת בהקשר לדו"ח זה, לידיעת הציבור, בהיות התוכנית – תוכנית ציבורית שבה הושקעו כספים רבים. כן ייטענו הנתבעים, כי עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

מבלי לפגוע בהגנותיהם ייטענו הנתבעים, כי המדובר בכתבה שהתייחסה לדו"ח הפקת לקחים באשר לתכנית "עיר ללא אלימות" שהוגש על ידי תובנות Tovanot, במסגרתו נמתחה ביקורת על התוכנית הלאומית ועל התנהלותה של התובעת ונדרשה הפקת לקחים:

77.1. תחת הכותרת "תקציר מנהלים" נכתב:

עם זאת, העברת התוכנית מ'הפעלת מיקרו' בעיר אילת ל'הפעלת מיקרו' ב-11 ישובים נוספים, **חשפה קשיים ומכשלות שלא תמיד ניתנה להם תשובה, או שהתשובה שניתנה לא הייתה מספקת.** לא נבנה מנגנון הפעלה אשר ייתן מענה יעיל להרחבה, לא התרחב מעגל מומחי התוכן בתחום האלימות והוא נשאר סמוך רק על מנהלת המטה המקצועי; תוכניות נכפו על הערים ויצרו התנגדות רבה שמנעה יישום יעיל של התוכנית. לא הייתה הצלחה בחיבור אמיתי של משרדי ממשלה ושותפי בעל עניין אחרים לעבודה משותפת אמיתית בחשיבה על פיתוח המודל בדרכים הנאותות ליישומו. כך למשל – לא נבנו מנגנוני הדרכה, פיקוח ובקרה יעילים שאפשרו ביצוע התוכנית בצורה איכותית."

77.2. בסעיף 3.1 הנושא את הכותרת "מטה מקצועי", נכתב:

"מטה זה היה בנוי ברוב הזמן על דמות אחת ורק במהלך הזמן חוזק בעוד דמות מקצועית אחת. מצב זה לא אפשר מגוון דעות, לא אפשר לבנות כלים מגוונים להפעלה, לא בנה תורה מלאה ומתפתחת, שיתוף בידע ועוד נושאים שמצופים ממטה מקצועי. המטה המקצועי היה מופע של אשה אחת, מוכשרת ומיומנת ככל שתהיה אך עדין אדם אחד. מצב זה יצר תלות מצד אחד ואי יכולת לפתח את הצד המקצועי של התוכנית. גם אי חיבורם של שותפי

העניין (חינוך, רווחה, קליטה, קרן לידידות, משטרה) מנע עיבוי העשייה המקצועית והבניה ממשית של תפיסות ותהליכים".

77.3. בסעיף 3.6 העוסק ב"אישור תוכניות", נכתב:

"מנהלת המטה המקצועי של התוכנית [התובעת – הח"מ] שבמסגרת תפקידה עסקה בין היתר בפיתוח תוכניות ברמה הישובית והיתה מעורבת בתהליכי העבודה השונים ביישובים, ישבה כחברה בוועדה ושימשה כפוסקת האחרונה באישור התוכניות, היות והיתה בעלת הסמכות המקצועית המובילה בין חברי הוועדה. חברי הוועדה האחרים היו חסרים כלים ממשיים להתמודד עם מידת ההתאמה של התוכניות ומצאו עצמם מאשרים רק בהסתמך על חוות דעתה של מנהלת המטה המקצועי. מצב זה מנע יצירת מגוון גישות ודרכי פעולה וחיסם דרכם של תוכניות שלא התאימו לדעתה של מנהלת התוכנית."

78. מוכחש האמור בסעיף 68 לכתב התביעה. כלל אין באמור לשון הרע וממילא עומדות לנתבעים ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

79. מוכחש האמור בסעיף 69 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל, כי אין אחריות לנתבעת 1 ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

80. מוכחש האמור בסעיף 70 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל בדבר עדותו של מר חגי פלג והרשעתו בבית הדין. כן ייטענו הנתבעים, כי עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, לרבות פרסום מותר בהתאם להוראות סעיף 13, הגנת אמת דיברתי והגנות תום הלב.

81. מוכחש האמור בסעיף 71 לכתב התביעה. הנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל. כפי שהודה מר חגי פלג ולאור הקשרים האישיים עימו ניהלה, זכתה התובעת במכרז. כן ייטענו הנתבעים, כי עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, לרבות פרסום מותר בהתאם להוראות סעיף 13, הגנת אמת דיברתי והגנות תום הלב.

82. מוכחש האמור בסעיף 72 לכתב התביעה. לא ברור פתיח הסעיף ומה הייחס ו/או הפרשנות לו מבקשת התובעת לייחס. מכל מקום אין בכך משום לשון הרע. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

83. מוכחש האמור בסעיף 73 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל ובמיוחד בעדותו של מר חגי פלג. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

84. מוכחש האמור בסעיף 74 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.

85. מוכחש האמור בסעיף 75 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טעותיהם לעיל. אין כל לשון הרע. מכל מקום, מדובר בעניין ציבורי נוכח החשיבות הציבורית בפרשת בר-לב והתובעת. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
86. מוכחש האמור בסעיף 76 לכתב התביעה משעה שהתובעת לא המציאה את מקור התוכנית, הרי שהעניין מוכחש, כמתבקש מ"כלל הראיה הטובה ביותר". מכל מקום, מאחר ושמה של התובעת לא אוזכר כלל, ברי, כי אין לה עילת תביעה בעניין פרסום זה. ממילא הנתבע 2 יחזור על הטענות לעיל. כן, ייטען הנתבע 2, כי עומדות לו ההגנות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ובין השאר, בדבר "אמת דיברתי" ו"הבעת דעה".
87. מוכחש האמור בסעיפים 77-78 לכתב התביעה. המדובר, עם כל הכבוד, בפרסומים מותרים לפי הוראת סעיפים 13(5) ו-7(7) לחוק איסור לשון הרע וכן ראה רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עודד גיל (פורסם בנבו – ניתן ביום 19.08.09), ועל כן יש למחוק את הסעיפים והפרסומים לאור החסינות המוקנית לפרסומים אלה.
88. מוכחש האמור בסעיף 79 לכתב התביעה. הנתבעים יחזרו על טעותיהם לעיל. המדובר בכתבה המתייחסת למכתב אנונימי המפרט את קשריו של השר גדעון סער אשר מטרתו לטרפד את מינויו של סער כשר בממשלה. המדובר בעניין ציבורי, כמוהו כמו פרשת הרפז והסערה סביבה. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
89. מוכחש האמור בסעיף 80 לכתב התביעה. הנתבעים יחזרו על טעותיהם לעיל. המדובר בכתבה המתייחסת להוראתו של היועמ"ש לבדיקה משטרתית באשר למכתב האנונימי המפרט את קשריו של השר גדעון סער אשר מטרתו לטרפד את מינויו של סער כשר בממשלה. המדובר בעניין ציבורי, כמוהו כמו פרשת הרפז והסערה סביבה. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
90. מוכחש האמור בסעיף 81 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טעותיהם לעיל, כי אין אחריות לנתבעת 1 ביחס לפרסומים של צדדי ג' (בלוגרים) שפרסמו ב-News1. ממילא עומדות להם ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע.
91. מוכחש האמור בסעיף 82 לכתב התביעה. ראשית, התובעת תצטרך לעמוד על מילותיה וההוכחה בגינם, באשר המדובר בהשמצות חסרות שחר. הטענה הינה טענה מקוממת, כוזבת ומהווה עלילת דם. ככל הנראה, התובעת לוקה ביצר נקמה שאינו בר-כיבוש כנגד הנתבעים 1 ו-2, ועל-כן היא מנסה להטעות את בית המשפט בהציגה טענות סתמיות משל מדובר בעובדות.
92. מוכחש האמור בסעיפים 83-125 לכתב התביעה, שאינם מתייחסים לנתבעים.
93. מוכחשת פרשנות התובעת, כאמור בסעיף 126 לכתב התביעה, כפי שהוסבר לעיל.

94. מוכחש האמור בסעיף 127 לכתב התביעה. לנתבעים עומדות ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, כפי שיפורט להלן; הנתבעים לא "פעלו במשותף", ולא "הופעלו" ע"י כל גורם. המדובר בטענה שהינה דיבה בפני עצמה הנתענת תחת החסינות על כתבי טענות; תמוה כי התובעת אינה מסוגלת לקבל ולהבין קיומם של דיון וביקורת ציבורית בעניינה, למרות שפעלה במסגרת תוכנית ציבורית.
95. מוכחש האמור בסעיף 128 לכתב התביעה.
96. מוכחש האמור בסעיפים 129-130 לכתב התביעה, בניסיון ליחס לנתבעים לשון הרע.
97. מוכחש האמור בסעיף 131 לכתב התביעה, כפי שהוסבר לעיל, והנתבעים ייטענו, כי עומדות להם ההגנות הקבועות בחוק.
98. מוכחש האמור בסעיף 132 לכתב התביעה. מוכחשת הטענה ל"מלוא הסעד"- ולא מובן למה כוונת התובעת? הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב ההגנה, במידה וכאשר יובהרו הדברים.
- 98.1. האמור בסעיף 132(א) לכתב התביעה תמוה באשר התובעת היא זו שחשפה עצמה בציבור כמתלוננת ונפגעת בעבירות מין בריש גלי ב"פריים טיים". מכל מקום, באשר התובעת הגישה תביעה, כאמור, בייחס לפגיעה בחשיפתה כמתלוננת ונפגעת עבירות מין, ברי כי אינה יכולה להיפרע פעמיים בשל אותו מעשה.
- 98.2. מוכחשת הטענה להיקף דיבה. המדובר בטענה כללית וחסרת פרטים.
- 98.3. מוכחשת הטענה לעיתוי הפרסומים.
- 98.4. מוכחשת הטענה להדלפת וסילוף חומרי חקירה. המדובר בטענה כללית וחסרת פרטים, שאינה יכולה להיות מופנית אל הנתבעים אשר אינם גורם חוקר, ועל כן אינם יכולים לבצע הדלפה.
- 98.5. מוכחשת הטענה לעוצמת פרסומים. התובעת שימשה בתפקיד ציבורי בקשר עם פרויקט ציבורי שהושקעו בו מליוני שקלים. וכיוון שכך – היא גם נתונה לביקורת ציבורית.
- 98.6. מוכחשת גם הטענה לבוטות והשמצות- דווקא התובעת 'בחרה בפינצטה' משפטים ומילים בודדות מתוך קטעים שלמים, ובחרה לתבוע בגינם במסגרת התנהלות שבית המשפט הנכבד לא יכירה. יתר על כן, התובעת בחרה במסווה של כתב תביעה לפגוע בנתבע 2 תוך ניסיון ליצירת עלילת דם והשמצות חסרות שחר. בהקשר זה יטען, כי הפוסל במומו פוסל.

99. מוכחש האמור בסעיף 133 לכתב התביעה. מוכחשת הלשון הכללית והכוללנית של 'משפט התקשורת'. מוכחשת הטענה המופרכת לזדון.
100. מוכחש האמור בסעיף 134 לכתב התביעה והנתבעים יחזרו על טענותיהם לעיל, באשר לאי אחריותם בכל הקשור לפרסום של הבלוגרים באתר וכן להגנות העומדות להם מכוח חוק איסור לשון הרע.
101. מוכחש האמור בסעיפים 135-136 לכתב התביעה.
102. מוכחש האמור בסעיף 137 לכתב התביעה בייחס לנתבעים 1 ו-2. התובעת תבעה את הנתבעים 1 ו-2 ואחרים בבית משפט השלום בתל אביב בת"א 12-11-36443, בגין טענה לפגיעה בפרטיות בייחס לחלק מן הפרסומים שעליהם מתבססת בתיק דנן. ייתכן והתובעת אינה שבעת רצון מהחלטות בית המשפט בתל אביב, ועל כן בחרה במקרה זה 'להעסיק' בית משפט נכבד אחר שידון בענייניה.
103. מוכחש האמור בסעיף 138 לכתב התביעה.
104. מוכחש האמור בסעיפים 139-141 לכתב התביעה, כפי שהוסבר לעיל.
105. כאמור לעיל, לנתבעים עומדות ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע, ובכלל זה ההגנות הבאות:
- 105.1. הגנת פרסום מותר בהתאם להוראות הסעיפים 13(5), (7) ו-11(11) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.
- 105.2. הגנת אמת הפרסום שכן שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש.
- 105.3. כן, עומדות לנתבעים הגנת תום הלב והגנת הבעת הדעה, בסעיף 15 לחוק על סעיפי המשנה שבו, ובכלל זה:
- 105.3.1. הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור בסעיף 13(5) לחוק.
- 105.3.2. הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות.

105.3.3. הפרסום היה הבעת דעה על הנפגע כאדם שענינה משמש נושא לחקירה, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

105.3.4. הפרסום היה בקורת על יצירה ספרותית, מדעית, אמנותית או אחרת שהנפגע פרסם או הציג ברבים, או על פעולה שעשה בפומבי, ובמידה שהדבר כרוך בבקורת כזאת - הבעת דעה על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה יצירה או פעולה;

105.3.5. הנתבעים עשו את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בהגנות תום הלב והפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות.

105.3.6. הידיעה היתה אמת והנתבעים האמינו באמיתותה, ובנוסף, נקטו לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח כי הוא אמת. בנוסף, הנתבעים לא התכוונו לפגוע ע"י הפרסום במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיפי הגנת תום הלב.

ט. סיכום

106. אשר על-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה שבכותרת תוך חיוב התובעת בהוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כחוק.

107. בית המשפט הנכבד מתבקש להתחשב בפסיקת ההוצאות בהתנהלותה של התובעת ובאופן הגשת התביעות הכפולות על אותם פרסומים, דבר הפוגע ביעילות הדיונית ועשוי לפתוח פתח להחלטות עובדתיות סותרות, הטרחת והשחתת זמנם של כב' שני בתי משפט והצדדים בניחול כפול של התיק, כך אף ביחס להגשת תביעה על פרסומים מוגנים.

יורם מושקט, עו"ד
מנחם אברהם, עו"ד
י. מושקט, משרד עורכי דין
ב"כ הנתבעים 1,2,6,9,11

תל אביב, היום י"ט שבט תשע"ד (20 ינואר 2014).

תוכן עניינים

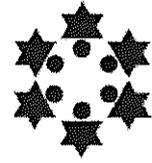
<u>שם הנספח</u>	<u>מס' הנספח</u>
גזר דין בבד"מ 80/11 נציבות שירות המדינה נ' חגי פלג (פורסם בנבו – ניתן ביום 14.12.11);	נספח 1
עדותו של חגי פלג בפני חוקרי הנציבות מיום 09.12.10;	נספח 2
מכתבו של סניצ' רוזנטל לממ"ר שפלה וקצין אח"ס מרכז, מיום 1.12.10 הנושא את הכותרת דו"ח ז.כ.ד.	נספח 3

נספח 1

גזר דין בבד"מ 80/11 נציבות
שירות המדינה נ' חגי פלג (פורסם
בנבו – ניתן ביום 14.12.11)

1

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

י"ז בכסלו התשע"ב
13 בדצמבר 2011

בד. 2011-1336
בד"מ 80/11

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

בפני :
ניצה אדן ביוביץ, מ"מ אב בית הדין
- יו"ר
עו"ד אפרת נאות מרקוביץ
- חברה
עו"ד ירח שפיר
- חבר

התובעים :
עו"ד אסף רוזנברג
עו"ד אילה הוניגמן ליפץ

הנאשם :
חגי פלג

ב"כ הנאשם :
עו"ד נבות תל-צור

נציג המשרד :
מר יואל לוי

גזר – דין

ההליך

1. ביום ג' בכסלו התשע"ב – 29.11.2011 בית הדין, במסגרת הסדר טיעון, הרשיע את הנאשם חגי פלג, ששימש בתקופה הרלבנטית לכתב התובענה, בתפקיד מנכ"ל המשרד לביטחון פנים, ו יו"ר וועדת ההיגוי הלאומית, בעבירות לפי סעיף 17(1) ו-3 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג – 1963 (להלן – החוק).

2. ואלה האישומים :

א.א שימשה, בתקופה הרלבנטית לכתב התובענה, כיועצת חיצונית וראש המטה המקצועי לתוכנית "עיר ללא אלימות", מטה הכפוף לוועדת ההיגוי הלאומית. לאחר שבשנת 2009 שכר המשרד לביטחון פנים את שירותיה במעמד של ספק יחיד, במסגרת מכרז. ההתקשרות עם א.א. נעשה לתקופה של 4 שנים בכפוף לקבלת פטור ממכרז כל שנה.

במהלך התקופה שבין חודש יוני 2009 לחודש ספטמבר 2009, או בסמוך לכך, התנהל בין הנאשם לא.א. קשר אישי קרוב, הן במהלך שעות העבודה והן מחוצה להן. הקשר הסתיים ביוזמה משותפת ובהסכמת שני הצדדים.

בסמוך לאחר סיום הקשר האישי בין הנאשם לא.א., כמפורט לעיל, במספר הזדמנויות שונות, הנאשם התבטא והתנהג באופן שהטריד מינית את א.א. ובכך התנהג התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה בכלל ומנכ"ל משרד בפרט.

בתאריך 22.11.09 התכנסה ועדת המכרזים של המשרד לביטחון פנים ודנה באפשרות מתן פטור ממכרז לא.א. לשמש בתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות". ועדת המכרזים החליטה לאשר את ההתקשרות עם א.א. כספק יחיד רק לאחר שהדבר יתפרסם במכרז פומבי ואם לא תתקבל כל פניה או התייחסות ממנה יעלה כי, קיים ספק נוסף היכול לספק את השירותים האמורים.

החלטת ועדת המכרזים מיום 22.11.09 הועברה לאישורה של ועדת הפטור המשרדית. בתאריך 2.12.09 החליטה ועדת הפטור המשרדית, בראשה ישב הנאשם, לאשר לא.א. פטור ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות" לשנה נוספת, וזאת בניגוד לעמדת ועדת המכרזים.

השתתפותו של הנאשם בוועדת הפטור בעניינה של א.א., נוכח הקשר האישי שהיה בינו לבין א.א., ומבלי שיידע גורם רלוונטי במשרד בנוגע לקשר אישי זה, העמידה אותו במצב של חשש לניגוד עניינים.

טיעונים לאמצעי המשמעת

3. הצדדים הודיעו לבית הדין שהגיעו להסדר טיעון, לפיו יוטלו על הנאשם אמצעי המשמעת המוסכמים הבאים:

א. נזיפה חמורה

ב. פסילה משירות המדינה למשך חמש שנים.

עמדת התביעה

התביעה סבורה, שאמצעי המשמעת להם עותרים הצדדים משקפים בצורה מיטבית הן את חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם והן את האינטרס הציבורי. כך, גם מועבר מסר לעובדי המדינה כי, גם מי שפרש מהשירות עדיין יש מקום להעמידו לדין, להרשיעו ולפסול אותו מהשירות הציבורי.

התובעת המלומדת ציינה כי, ביחס לעמדת א.א. היא הובאה לידיעת התביעה, נשקלה, הנוסח היה על דעתה ובהסכמתה ועל דעת עורכי דינה, לרבות אמצעי המשמעת המוסכמים, ולמעט נושא סיום הקשר בינה לבין הנאשם. רק ערב הדיון שינתה א.א. את דעתה ומסרה התנגדות גורפת.

הצהרת נפגעת עבירה

על פי סעיפים 17 ו-18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א – 2001 הוגשה לבית הדין הצהרתה של המתלוננת. – א.א.

המתלוננת מביעה את התנגדותה לקבלת הסדר הטיעון. לגישתה, לא היה כל קושי להוכיח את גירסתה. כתב התובענה נגוע באי דיוקים, פגוע מייסודו. שיקול הדעת שהוביל להסדר הטיעון מעורר תמיהות.

המתלוננת מבקשת מבית הדין שלא לקבל את כתב התובענה בנוסחו ולא את הסדר הטיעון שלצידו.

גישת המשרד

הנהלת המשרד מצטרפת להסדר הטיעון על רכיביו.

טיעוני ההגנה

ההגנה הדגישה כי, הנאשם הודה ונוטל אחריות על מעשיו ולכך, משקל ציבורי רב.

הנאשם חסך זמן שיפוטי והתייתר הצורך לנהל את ההליך כולו, לרבות שמיעת עדות המתלוננת ועדויות אחרות.

הנאשם מלח הארץ, שירת את המדינה בתפקידיו השונים בנאמנות וצבר לעצמו סל זכויות יוצאות דופן בשירות למען המדינה.

כל אלה צריכים לעמוד לו ביום פקודתו (ראה עש"מ 1827/02 אברהם ספיר נ' מדינת ישראל).

התפטרותו של הנאשם משירות המדינה היה מיוזמתו, דבר המעיד על הפנמה של הדבר וערכיותו של הנאשם.

ההגנה סבורה, שהנאשם כבר בא על עונשו בסיקור התקשורתי הנרחב לה זכתה הפרשה. זאת מבלי להקל ראש במעשים שנעשו. אולם, מדובר בעבירות הנמצאות ברף התחתון.

הסניגוריה עותרת לאישורו של הסדר הטיעון, חרף אמצעי המשמעת הכבדים.

דבר הנאשם

הנאשם לא הוסיף דבר.

החלטת בית הדין

4. לבית דין זה, בדומה לערכאות שיפוט אחרות, שיקול דעת אם ליתן תוקף להסדר טיעון או שמא קיימת הצדקה לשנותו.

א. תכליתם של אמצעי המשמעת

תכלית אמצעי המשמעת המושתים על נאשם היא כפולה, מחד גיסא – מניעת פגיעה משמעותית בתפקודו של השירות הציבורי בתדמיתו ובאמון הציבור בו, ומאידך גיסא – הרתעת עובדים אחרים לבל ייכשלו במעשים דומים.

בעש"מ 337/07 יוסף אסדו נ' נציבות שירות המדינה (פדאור (לא פורסם) 07 (35) 815) נקבע:

"אמצעי המשמעת המוטלים במסגרת הדין המשמעתי נועדו להביא לריפוי ולשיקום הפגיעות בדמותו ובתדמיתו של השירות הציבורי עקב עבירות משמעת של עובדיו. ביסודם, לא נועדו לענישת העובד, אלא להגנה ולשיקום הפגיעה שעבירות המשמעת של עובדי הציבור מסבים לאמות הציבור ברמה המוסרית והתפקודית של השירות הציבורי. בין התכליות של אמצעי המשמעת, עומדת התכלית להעביר מסר ברור לכלל עובדי המדינה בדבר החובה לכבד את כללי המשמעת, לפעול על פיהם, וליצור הרתעה מפני הפרתם."

ובעש"מ 7111/02 נציבות שירות המדינה נ' יאיר אשואל ואח' (דינים עליון, כרך סג, 764) פסק בית המשפט:

"שמירה על תדמית ראויה של השירות הציבורי מהווה תנאי הכרחי לשמירה על תפקוד נאות של שירות זה. בנוסף לשמירה קפדנית על תדמית השירות, נועד ההליך המשמעתי למנוע פגיעה בתפקוד שירות המדינה. אשר על כן, בבואו להטיל אמצעי משמעת, יבחן בית הדין, בין היתר, האם אמצעי המשמעת המוטלים יוצרים הרתעה מספקת בקרב עובדי המדינה. כן יבחן האם די באמצעי המשמעת האמורים כדי להשיב על כנו את אמון הציבור במערכת השירות הציבורי, המהווה אף הוא תנאי הכרחי לתפקודו של השירות."

בבוא בית הדין לגזור דינו של נאשם בעבירה משמעתית, אין הוא מתייחס לאמצעי המשמעת כאל עונש גרידא, שכן עליו לבחון מהו האמצעי ההולם את התכליות האמורות של הדין המשמעותי.

על פני אלה, בית המשפט העליון גם קבע כי, תכליתם של אמצעי המשמעת צריכה להיבחן גם בהתחשב בנסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם.

כדברי בית המשפט העליון בעש"מ 7635/05 ירדנה שרתוק נ' נציבות שירות המדינה (פדאור (לא פורסם) 07(3)107):

"התכלית המערכתית הכללית של דין המשמעת אינה עומדת לעצמה, ולעולם יש לשקול בצידה גם את ההיבט האישי והאנושי הקשור בנאשם ובנסיבות חייו, בהקשר האינדיבידואלי נשקלים, בין היתר, עצמת הסטייה בהתנהגות של העובד מול מידת תרומתו לשירות הציבורי, מצבו האישי והנסיבות שהביאו לביצוע העבירה (עש"מ 10566/02 מדינת ישראל נ' טוביה גרינבוים, דינים עליון סד, 124; עש"מ 5271/03 חבצלת סדיקוב נ' מדינת ישראל, דינים עליון סה, 187; עש"מ 2717/03 פנינה אלקיס נ' נציבות שירות המדינה, דינים עליון 960).

ב. על העבירות

בית הדין הרשיע את הנאשם בכך, שבמספר הזדמנויות הנאשם התבטא והתנהג באופן שהטריד מינית את א.א. ובכך התנהג התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה בכלל ומנכ"ל משרד בפרט.

ועוד, הנאשם השתתף בוועדת הפטור המשרדית, בראשה הוא ישב, שהחליטה לאשר לא.א. פטור ממכרז לתפקיד יועצת וראש המטה המקצועי של תוכנית "עיר ללא אלימות" לשנה נוספת, וזאת בניגוד לעמדת ועדת המכרזים.

הנאשם לא יידע כל גורם רלבנטי במשרד בנוגע לקשר אישי שהיה בינו לבין א.א. ובכך, העמיד עצמו במצב של חשש לניגוד עניינים.

הנאשם עובד בכיר ועל כן, יש להתייחס בחומרה להתנהגותו. כמי שעומד בראש ההיררכיה נדרש ממנו סטנדרט התנהגות גבוה, מוקפד, ודוגמא לעובדיו בכיבודם של ההוראות.

בעניין זה נאמר בעש"מ 4123/95 יוסף אור נ' מדינת ישראל (פ"ד מט(5) 184):
 "עובדי המדינה אף הם נבדלים זה מזה גם אם כולם כפופים לאותו דין. יהיו אלה חוקי המדינה או כללי המשמעת. אין מקפידים עם כולם באותה מידה. כל שעובד המדינה נושא משרה רמה יותר. שיש עמה אמון רב יותר וסמכויות חזקות יותר, כך יש מקום לדרוש ממנו שיקפיד יותר במילוי תפקידו על טוהר המידות ועל התנהגות הולמת. לעניין זה יש הבדל בין עובד בכיר הממונה על עובדים רבים ואמות לשמש דוגמה להם ולציבור לבין עובד זוטא. יש מקום לצפות ולדרוש ממנהל כללי של משרד ממשלתי יותר מאשר מצפים ודורשים מן המזכירה שלו. כשם שיש מקום להקפיד עם המפקח הכללי של המשטרה יותר מכפי שמקפידים עם שוטר מן השורה."

ובעש"מ 4203/07 בוגייסקי נ' מדינת ישראל (פדאור (לא פורסם) 07 (19) 823)
 נפסק:

"... אוסיף, כי במקרה דנא עומדת לרועץ למערער גם בכירותו ומרכזיותו בעבודת המחוז במינהל. דווקא מעמדו כעובד מוערך ומצטיין, ואיני מקל ראש בכך ובתרומתו, מעמיד אותו בהכרח באור זרקור עז יותר כשחטא במילוי התפקיד, כדי למנוע "ממני תראו וכך תעשו" (שופטים ז', י"ז; ראו עש"מ 2699/01 חלף נ' מדינת ישראל - נציבות שירות המדינה (לא פורסם) השופטת - כתארה אז, ביניש)."

באשר להתבטאותו של הנאשם והתנהגותו של הנאשם כלפי א.א., התנהגותו של הנאשם אינה הולמת עובד מדינה.

בענין זה קבע בית המשפט העליון את טיבה ומהותה של העבירה:
 "אכן, עבירה לפי סעיף 17(3) אינה עבירה שגבולותיה מוגדרים, וכבר נאמר עליה שהיא בעלת "רקמה פתוחה", המתאימה את עצמה לנסיבות העניין ולזמנים, ושוליה רחבים ביותר. אף על פי-כן, היא איננה חסרת גבולות, והיא מתאפיינת בהתנהגות פסולה מן הסוג ששום ארגון או מקצוע אינו יכול לסבול, משום שאם היא תיהפך התנהגות מקובלת באותו ארגון או מקצוע, יהיה בכך כדי להעביר את האווירה, לשבש את יחסי העבודה, לערער את יחסי האמון מצד הציבור או לחבל בדרך אחרת בתפקוד התקין של הארגון."

כאמור, הנאשם פגע במשמעת שירות המדינה והתנהג התנהגות שאינה הולמת עובד מדינה, על שהביא עצמו למצב של חשש לניגוד עניינים.

העיקרון של איסור ניגוד עניינים קיבל מעמד-על בפסיקה :

"אין העיקרון של ניגוד עניינים מתמצה אך בהוראות החוק האחרות. זהו עיקרון יסוד המצוי בהיכלם של עקרונות היסוד של השיטה. ממנו נגזרות הוראות חרותות. על פיו מתפרשות הוראות אלה. ממנו נגזרות הלכות שיפוטיות – "משפט מקובל נוסח ישראל" – באשר לניגוד עניינים בתחומים שהחקיקה אינה מכסה."

(בג"צ 595/89 משה שמעון ואח' נ' שלום דנינו ואח' פ"ד מד(1) 409, 413).

ובבג"צ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקווה נ' מועצת עיריית פתח-תקווה (פ"ד לד(2) 566) נפסק :

"זאת ועוד: האיסור אינו רק על שיקול הדעת עצמו בביצוע הפעולה או התפקיד האיסור הוא על הימצאות במצב בו עלול להיות ניגוד עניינים. מטרת הכלל היא למנוע את הרע בטרם יארע. הכלל צופה פני העתיד. אין זה מעלה ואין זה מוריד אם בפועל שיקול הדעת הוא ראוי. מטרת הכלל היא למנוע פיתוי מאדם ישר והגון, בחינה על תביאוננו לידי ניסיון. על כן, אין צורך להוכיח שבפועל קיומו של ניגוד עניינים. די בכך שקיימת אפשרות ממשית של ניגוד עניינים."

ועוד, בעש"מ 227/07 יוסף אסדו נ' מדינת ישראל (לעיל) חזר בית המשפט העליון על הוראת התקשי"ר המקימה סייג מפני קיום פוטנציאל של ניגוד עניינים :

"תמצית האיסור שבתקשי"ר, כמו גם במשפט הציבורי הכללי, נסבה על עצם ההימצאות במצב היוצר חשש לקיומו של ניגוד עניינים בין העיסוק הפרטי לבין התפקיד בשירות המדינה (פרשת סיעת "הליכוד", שם בעמ' 572). אין המדובר בעבירה המושתתת על מבחן תוצאתי, המחייב, כדרישה בלעדית אין, עי תרחב תוצאה מסוימת, לצורך גיבושו של האיסור. ההוראה מקימה גדר וסייג מפני קיום פוטנציאל של ניגוד עניינים, ועל כן היא אינה מסתפקת בהימצאות בניגוד עניינים ממש, אלא פורשת כנפיה גם על עיסוק פרטי אשר עלול ליצור התנהגות אינטרסים כאמור.

יתר על כן, הכלל הוא, כי התביעה אינה צריכה להוכיח כי ניגוד העניינים גם בפועל לפגיעה בתפקודו של עובד הציבור, ודי בכך שנתונני העניין יוצרים אפשרות לניגוד עניינים ולפגיעה כזו. "המבחן לקיום ניגוד הינו אובייקטיבי – די בהימצאות עובד המדינה במצב של חשש ממשי בכוח לניגוד עניינים, ואין צורך שיוכח ניגוד עניינים בפועל" (עש"מ 8529/03 קליגר נ' נציבות שירות המדינה, פד"י נח(1) 743, 745).

בית הדין מכבד את הסדר הטיעון ונותן לו תוקף של פסק דין.

בית הדין מטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה

ב. פסילה משירות המדינה לתקופה של חמש שנים – הפסילה תחושב ממועד פרישתו

של הנאשם, מתפקידו כמנכ"ל המשרד, ביום 10.11.10.

ניתן ביום י"ח בכסלו התשע"ב – 14.12.2011, בהיעדר הצדדים, להם הוא יועבר באחת מדרכי המסירה המקובלות.

(-)	(-)	(-)
עו"ד ירח שפיר	עו"ד אפרת נאות מרקוביץ	ניצה אדן-ביוביץ
חבר	חברה	מ"מ אב בית הדין יו"ר

נספח 2

עדותו של חגי פלג בפני חוקרי
הנציבות מיום 09.12.10

2

עמוד 1 מתוך 2

שם האב	שם פרטי חגי	שם משפחה פלג	זהות 0 5 8 4 1 6 8 8 3
מספר ילדים	מצב משפחתי רווק / נשוי / אלמן / גרוש		תאריך לידה
טלפונים		כתובת מגורים	
בית: משרד: נייד:		רחוב ומספר: עיר: מיקוד:	
דרגה	תפקיד	יחידה	משרד

בתאריך: 9.12.2010 בשעה: 12:20 במקום: אח"מ הופיעה הנ"ל לפני: שי דגן
שהוסמד ע"י נציב שירות המדינה לשמש כחוקר לפי חוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963 ומסרה את
ההודעה הבאה:

- 1 אני שי דגן, המשמשת כחוקרת/ת בנציבות שירות המדינה, מודיעה לך מר חגי פלג
- 2 כי הנך חשוד ב הטרדה מינית, שיבוש הליכי חקירה התנכלות והתבטאות / התנהגות שאינה הולמת עובד
- 3 מדינה.
- 4 דע/י כי אין את/ה חייב/ לומר דבר אם אין רצונך בכך אולם כל אשר תאמר יירשם ועלול לשמש
- 5 ראייה נגדך.
- 6 הימנעותך מלהשיב לשאלות עשויה לחזק את הראיות נגדך.
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23 חקראתי לחשוד/ה את תוכן האזהרה וכראייה שהביק/נה, באנו על החתום.
- 24

חתימת הנחקר

חתימת החוקר

1 רושמת הפרוטוקול גבי עופרה יחזקאל מזכירת האגף.

2 מבקש בקיצור נמרץ להעלות מסי נקודות נוספות שקשורות להתנחלות הכספית, להעברות כספים

3 למקורבים ולדברים שתארתי בהקשר של "צינור שנסגר" ועכשיו אני הפכתי להיות הבעיה.

4 מקרה ראשון – נושא של מתן מענקים כספיים לערי דגל בתחום האלכוהול. מדובר על מענק כספי ל- 6

5 ערים אורלי מציגה רשימת ערים בישיבת מנכ"לים ובאופן שלא מפתיע מוצאים שם שוב את אילת, נתניה,

6 מעלה אדומים, נצרת עילית וכנראה גם טבריה. אני דוחה את ההצעה של אורלי מכל וכל ומורה לקבוע

7 קריטריונים ברורים שיש בהם שקיפות ושיוויוניות ועל בסיסם יבחרו הערים לפרויקט. אורלי משתוללת

8 (בדיעבד נודע לי) לאור העובדה שנמנע ממנה שוב להעביר כסף לראשי רשויות שהפצים ביקרם.

9 אני מעביר מסמך בנושא שסומן שד 9.12.10.

10 כנס אילת – כנס אילת האחרון, פעם ראשונה שהמשרד לא מבצע העברה כספית גלובלית לעיריית אילת

11 אלא מנהל את התקציב בעצמו. בסיכום הכנס האחרון אני קובע כי המסורת אמנם חשובה, אך יש להגיע

12 לסיכום עם עיריית אילת על כך שהיא משתתפת ב- 50% בהוצאות הכנס – כנס אחרון שלמה עיריית אילת

13 אולי 5-6% ושוב מבלי להיכנס לפרטים אני יודע שאורלי וראש עיריית אילת משתוללים מכעס.

14 עמוס רולידר – קרוב מאוד לאורלי הוכנס על ידה, באופן מחייב וללא אפשרות בחירה, לרשויות

15 המקוריות של עיר ללא אלימות. לאחר שחלק מהרשויות לא מוכנות לקבל את התכנית שלו, הוא בא

16 למשרד ליואל לוי סמנכ"ל המשרד בתביעה לתשלום הסכומים שהובטחו לו ע"י גורמים בפרויקט – שוב

17 זה כספים שהיו צריכים לשלם הרשויות שוב תהליך מכרזי לא בוצע גם פה, שוב העברת כספים

18 למקורבים וכך הלאה.

19 אורלי והסמנכ"ל מבקשים ממני לאשר 300,000 ₪ השתלמות משטרותית בנושא עיר ללא אלימות. שמעון

20 כחן מביא לתשומת ליבי את תכנית ההשתלמות שבינה לבין עיר ללא אלימות אין קשר קלוש. מסתבר

21 שהפכנו לקופה קטנה להבטחות/התחייבויות של אורלי מתוך הכספים של הפרויקט לדברים שאין להם

22 קשר לפרויקט בכלל. אולי משום הקשר האישי עם הסמנכ"ל.

23 בפברואר 2010 לקראת חתימת החוזה של אורלי עולות לפניי 2 נקודות בהקשר הזה. 1. ציינתי כבר את

24 סוגיית הכפיפות של אורלי, סוגיה שניה זכויות היוצרים – למי שייכות הזכויות הקניניות של הפרויקט.

25 אני שואל את אורלי מה פתאום זכויות קניניות של פרויקט שמשולם כולו מכספי מדינה, קרן חיצונית

26 ורשויות מקומיות, אשר מממנות בפועל את פיתוח הידע של התכנית, מדובר הזכויות יהיה שייכות לה

27 ולא למדינה. אני פונה לסגן היועמ"ש של המשרד מר עודד ברוק בעניין זה ומוסיף: האם המשמעות היא

28 שמחר אורלי יכולה לתבוע כסף מהמדינה על הפעלת התכנית? אפשר שמחר "לא בא לה" שהתכנית

29 תתנהל במדינה או במשרד לביטחון פנים והכל צריך להסתיים? כדי לסגור את העניין הזה נודע לי

30 שבשבוע שבועיים האחרונים אורלי פונה למשרד ודורשת שהתכנית תתנהל אך ורק תהתיה היא תקבע מי

31 המשתתפים וכך הלאה. במידה ולא היא איימה להפסיק את התכנית או משהו בסגנון הזה (כך הדברים

32 בקירוב ואני לא מצוי לגמרי בפרטים). שוב כסף ושוב אינטרסים אישיים.

33 עניין אחר: זה נושא חלוקת הפרסים שתוכננה בכנס אילת. אורלי מצליחה לארגן עם מזכיר הממשלה

34 שהפרס אותו תכננו לתת יקרה "פרס ראש הממשלה לנושא אלימות". אורלי מציגה רשימת זוכים בפרס

35 שעל פניו נראה מיד שרובה מבוססת על מתן כיבודים לכל מיני מקורבים ושאר דברים לא ברורים. אני

36 דורש לראות קריטריונים ברורים ולקיים תהליך שקוף ושיוויוני לבחירת הזוכים. תביעתי מתעצמת

חתימת הנמקד

חתימת החוקר

- 1 לאחר פניה דומה ממשרד ראש הממשלה. אני מקבל הצעה לקריטריונים – משהו שנסגר בין אורלי
 2 ללייזר, שבינה לבין שקיפות ותקינות ציבורית אין קשר. אני מקבל טלפון מראש עיריית עכו, טלפון זועם
 3 ששואל אותי איך יכול להיות שפעיל ישראל ביתנו שלא עושה כלום בנושא אלימות בעכו, אמור לקבל את
 4 פרס ראש הממשלה. הוא בטוח שמתן הפרס לאיש הזה זה רעיון שלי או של משהו במשרד. אני נחרד,
 5 מודיע באותו הרגע שאין פרסים ולא יהיו פרסים ואולי בשנה הבאה, לאחר שיתקיים תהליך מסודר
 6 קריטריונים ועדות וכו' יחולק פרס.
 7 ש. מה אורלי אמרה לך בנושא?
 8 לאורלי היה קשה מאוד לקבל את עניין ביטול הפרסים, שלחה אלי את לייזר מס' פעמים, בניסיון לשכנע
 9 אותי לחזור בי מהחלטה. לא חזרתי.
 10 כדי לסכם את העניין הזה ומבלי שאמרתי הכל, כנראה שהפכתי להיות סוג של בעיה בתוך מערכת
 11 שהורגלה לחלק, להטיב, לפנק מקורבים, לנסות ולקדם העברות כספיות תמוהות לראשי רשויות
 12 שקשורים אליה באופן כזה ואחר, ראה דוגמת ראש עיריית אילת אך לא רק.
 13 אני מבקש להציג תמונה שקיבלתי אני מבקש לא לציין ממי, הבטחתי לשמור על הפרטיות של האדם
 14 שהעביר לי זאת. התמונה צולמה ביום 1.11.10 או 2.11.10 במהלך כנס במלון דן פנורמה בתל-אביב, כנס
 15 בינלאומי לביטחון מולדת. אני כמעט משוכנע שזה היה בלאונצ' של המלון אני הגעתי לשם כדי לפגוש את
 16 השר אהרונוביץ שקיים באותה שעה פגישה עם שרים זרים שהיו בכנס. זה היה סביב שולחן שישבו בו 5-6
 17 אנשים היתה שם הדס שטייף ולדעתי גם טל הדוברת של המשרד, ואולי גם אנשים נוספים אני לא זוכר.
 18 אני לא יודע מי צילם את התמונה אני חושב שזה ועננו הצלם המשטרתי שמלווה את המשרד באירועים.
 19 אני מעביר אליכם את התמונה. התמונה סומנה שד 9.12.10. להזכירכם התמונה צולמה יום לפני שהגב'
 20 מדווחת, כך אני מבין מהתקשורת בעיקר, שכאשר אני פוגש אותה בקפה ארומה בבני דרוך, במקרה
 21 לגמרי היא מרגישה מאויימת, ולכן פונה לשר אהרונוביץ. אגב זאת, מענין איך הטענה הזאת מתיישבת
 22 שאת הפגישה עם אהרונוביץ היא מבקשת חודש קודם, ולטענתה אני חוסם אותה מלהגיע לשם. בתמונה
 23 הזאת רואים, בעיני ללא שום ספק את אורלי מחייכת, נינוחה, משעינה עלי את כתף שמאל שלה, אוחות
 24 בי בידה (אנגזי). אני מטה ראש לכוונה נראה מעט סמוק ונבוך. נדמה לי שהתמונה מדברת בעד עצמה
 25 ואין מה להוסיף.
 26 ש. האם במהלך הכנס הגעת להתיישב בשולחן שבו אורלי ישבה ולא היה מקום, אחד האנשים הציע
 27 שאורלי תישב לך על הברכיים והיית נבוך מהדבר הזה?
 28 ת. לא זוכר.
 29 בכדי לחביא תימוכין נוספים לטענות שלי בדבר אופן התנהלותה של אורלי וכדי להוכיח אולי שאורלי אכן
 30 השמיצה אותי כאופן אישי, לאורך כל התקופה, ניסתה לאיים עלי בעקיפין -- אף פעם לא מולי באופן
 31 ישיר, ניסתה לפזר אמירות שאולי ירתיעו אותי וכך הלאה ולבסוף מאיימת או משמיעה אימים גם בפני
 32 אנשים נוספים בדרך שהיא כמעט שיגרה. אני מנסה להוכיח שהיא לא אישה ישרה, בהמעטה, שדרכים
 33 קלוקלות, מניפולטיביות ולא ישרות הם לחם חוקה. מולי ומול אחרים, כל זמן שהם לא רוקדים לצלילי
 34 החליל שלה. דוגמאות: הדרי' אורלי פוקס מנהלת תכנית אילנות בגני ילדים. נפגשת אס שמעון וגונן, עובדי
 35 המשרד שדנים איתה לגבי היבטים מסוימים בתכנית. אורלי פוגשת את גבי פוקס זמן לאחר הפגישה עם
 36 שמעון וגונן ואומרת לה "אל תשכחי שאני הבאתי אותך" היא מאיימת עליה שיתגמור אותה". "אלה

- 1 מתחלפים" אני נשארת פה. למיטב ידיעתי היא גם כופה או משהו שדומה לזה על אורלי פוקס לקלוט
- 2 מקורבת שלה בהנחיית התכנית, בעיר עפולה. עובדת שהורחקה בעבר מהתכנית משום שלא נמצאה
- 3 מתאימה.
- 4 לזאביק שפריר היא אומרת "שאני פסיכופט", בהודמנויות אחרות אומרת "רק המנהיגות שלי". לאחרים
- 5 אומרת שהיא תדאג לפנות לשותפים ותדאג דרך קשריה שיקחו את התכנית מהמשרד לביטחון פנים.
- 6 לזאביק היא אומרת אפנה לחברים שלי, לשר החינוך.
- 7 ש. מי אמר לך את הדברים שהיא לכאורה אמרה לאורלי פוקס?
- 8 ת. שמעון כהן.
- 9 לאסף אלון היא אומרת באייר פורט סיטי, בין היתר "תמות נפשי עם פלישתים" "אני הכנתי משרד ליחסי
- 10 ציבור שמוכן להוראה ממני". דברתי עם עורכי דין, חברי כנסת, מזכיר הממשלה ושר החינוך" (הכל כפי
- 11 שנמסר לי ונאמר לי ע"י שמעון כהן שדיבר עם אסף אלון).
- 12 אני יכול להוסיף עוד כהנה וכהנה אבל לדעתי הדברים מובנים.
- 13 מבקש להוסיף משהו לגבי שיבושי חקירה מצידה של אורלי, לכאורה. אני יודע שדסי ויפעה יום לפני
- 14 העדות – מתוך דיווח שעות העבודה ומתוך אינפורמציה שנמסרה ע"י אסף אלון – ששתיהן מבלות אצל
- 15 אורלי את אותו יום, ב- 22.11.10 דסי יושבת אצל העו"ד של אורלי (לא יודע מי זה) שוב מתוך דיווח של
- 16 שעות עבודה כפי שהועבר לאסף אלון.
- 17 ש: למי ספרת שהיו לך יחסים אינטימיים עם אורלי?
- 18 ת. למיטב זכרוני ונדמה לי שאני זוכר היטב, שלושה אנשים בלבד, כמובן שטרם הדיווח של אורלי לשר
- 19 אהרונוביץ. מנכ"ל משפטים, גיא רוטקוף. סיפרתי לו זאת כאשר שיתפתי אותו בשיחה של אורלי איתי
- 20 לגבי אורי בר-לב. ההקשר היה כזה שאמרתי לו גיא תשמע היה לי קטע כזה וכזה עם אורלי ועכשיו אני
- 21 מספר לך סיפור. הדברים נאמרו כדי שלגיא תהיה כל התמונה וכל הקונטקסט ובגלל שאני לא מסתתר
- 22 מאחורי סיפורים חלקיים ולא מלאים.
- 23 ש. באיזה רמת פירוט סיפרת לו על הדברים?
- 24 ת. הכי לקוני והכי קצר והכי כללי. נדמה לי שאמרתי לו: לאילן פרנקו בוודאות-שזה התחיל מזה שהיא
- 25 כמעט-אנסה אותי בביקור המשותף שלנו באילת לאחר פחות משבוע שאני בתפקידי במשרד.
- 26 ש. מדוע ראית לנכון לספר לגיא על האירוע בינך לבין אורלי בהקשר של התלונה נגד בר-לב.
- 27 ת. כשאני בא להתיעץ אם אדם ובמקרה הזה באתי אליו כדי לקבל את עצתו כיצד עלי לפעול לאור
- 28 בקשתה של אורלי שלא אעביר דיווח בנושא בר-לב לרשויות המוסמכות. נראה לי שמן הראוי כאשר אני
- 29 בא ומספר סיפור שהוא מאוד קשה, עם פוטנציאל מאוד מורכב מבחינה ציבורית, לומר את הדברים לגיא
- 30 באופן שיתן לו תמונה מלאה. זאת דרכי ככה אני מתנהל נראה לי באותה נקודת זמן שהכנות והפרטים
- 31 המלאים, כולל הנגיעה האישית שלי לאורלי ולא לבר-לב נכון שאני אומר אותם במקום הזה.
- 32 האדם השני הוא אילן פרנקו. ביקשתי לשוחח איתו לדעתי זה היה בספטמבר 2010 כדי להזהיר אותו
- 33 שיתפוס מרחק מאורלי, לאור סיפור בר-לב. לא היה לי מושג באותה שיחה שלאילן יש קשר או היה קשר
- 34 אינטימי כלשהו עם אורלי. התייחסתי לאילן כאל אדם ישר ונקי ותמים – כך אני גם מתייחס אליו גם
- 35 היום אלא אם יוכח אחרת - אשר עלול שלא שטובתו להסתבך עם סיפור מטורף שהוא כאילו קשור

 חתימת הנחקר

 חתימת החוקר

1 לתלונה של אורלי בעניין בר-לב. אני ציינתי בתחילת השיחה איתו שהיה לי קטע אינטימי עם אורלי, סוג
 2 של "סיפור", רומן, שהתנהל במשך תקופה ואז הזהרתי אותו מפניה.
 3 האדם השלישי זה שמעון כהן. לדעתי גם באיזור אוגוסט ספטמבר 2010. נדמה לי שישבנו בלטרון בבית
 4 קפה, אני לא ממש זוכר את פרטי השיחה, אני זוכר שאמרתי לו שמעון תדע עשיתי טעות עם אורלי,
 5 ובתחילת הדרך היה בינינו קשר מסוים. שמעון הוא העוזר שלי אבל הוא גם חבר שלי יש בינינו קשר אישי
 6 מאוד קרוב.
 7 ש. האם היו אנשים אחרים שסיפרת להם על היחסים עם אורלי בסמוך להתרחשותם?
 8 ת. לא שאני זוכר.
 9 לאחר התלונה של אורלי סיפרתי על כך לאישתי, לשר אהרונוביץ אמרתי מילים קצרות על זה, בזמן
 10 הפגישה שהיתה לנו במשרדו של שר הפנים, לאחר הפגישה שלו עם אורלי שבה הוא ביקש לעדכן אותי
 11 שאורלי התלוננה והוא העביר את הטיפול הלאה לנציבות שירות המדינה.
 12 בחלק האחרון של דבריי, כך אני מקוה, אני רוצה לדבר בקצרה על מה שקראתי קודם "השיטה".
 13 איך מגייסים, איך משתלטים על אנשים שנמצאים בצמתי החלטה ובמוקדי כח בהקשר של תכנית עיר
 14 ללא אלימות. בשלב זה אני הולך להתייחס רק למה שפורסם בכלי התקשורת וכפי שנטען דברים גם יצאו
 15 מחדרי חקירות. ראש עיריית אילת מאיר יצחק הלוי, ברור שהיה ביניהם קשר אישי, הוא מעסיק היא
 16 מפתחת את עיר ללא אלימות באילת. היא דואגת לזה שמליונים יגיעו לאילת - סיפרתי את סיפור
 17 הפיילוטטים וסיפורים אחרים - הוא מקדם את ענייניה כל הזמן, הן ברשות, הן מולי בעקיפין כדי לדאוג
 18 לחוזה שלה, הוא מגייס עבורה קואליציה של ראשי רשויות כדי שתתמוך בה במאבק מולי וכך הלאה.
 19 סמפכ"ל המשטרה, אילן פרנקו. עוד דמות מפתח בתכנית. הוא מרכז ויש לו אחריות כוללת לחלק של
 20 ה"גייסטר" בתוך התכנית - המשטרה היא השותף המרכזי לתכנית עיר ללא אלימות. עפ"י מה שפורסם
 21 ארלי מקיימת גם איתו קשר אינטימי. היא נוקטת בפעולות מאוד לא מקובלות, כדי לקדם את מועמדותו
 22 לתפקיד המפכ"ל. הזכרתי קודם גם איך היא מגייסת כסף, מתוך הפרויקט עבור נושאים שחשובים לו.
 23 שר החינוך - גדעון סער, שותף מרכזי וחשוב - אחד משני המשרדים המרכזיים בתכנית - נדמה שנלקח
 24 גם הוא "בשבוי". דרכו היא מקדמת את האג'נדה האישית שלה, מפעילה אותו כנגדי כשיש בכך צורך - לא
 25 ארוחב בדבר ישיבת ועדת שרים שדנה בנושא תכנית לאומית לאלכוהול, שבה הוא מתנפל עלי בהקשר של
 26 איזה עניין שולי ולא ברור. הסיטואציה הזאת לא נראתה לי לא היתה מובנת. הסתכלתי תוך כדי הדברים
 27 שלו על אורלי ומיד הבנתי את הקשר. גדעון סער הופך לשוט האיומים של אורלי, היא אומרת במסי'
 28 הזדמנויות "אני חברה של מזכיר הממשלה ושל שר החינוך, יש לי קשרים ויש לי כח" - ועוד איזה כח...
 29 בפגישה עם חבי טנדו בנתניה ב-13.9.10 היא מעיזה ואומרת "התכנית היא אורחת במשרד לביטחון פנים,
 30 אם יום אחד שר החינוך יקום בבוקר והוא יחליט שהוא יקח את התכנית התכנית תעבור אליו". ב-
 31 28.11.10 לפני כעשרה ימים היא אומרת לאורלי פוקס לאחר שהיא יוצאת איתה מפגישה במשרד החינוך
 32 שהיא תלחם עד חורמה, תחזור לנהל את התכנית, במידה ולא התכנית תעבור למשרד החינוך. עכשיו
 33 מתברר שיש גם שר בכיר שסוג הקשר שלו עם אורלי מתבהר במהלך הימים האחרונים. האם הוא שבו,
 34 האם הוא משתף פעולה? אולי יש פה איזה ציר פוליטי שמשפיע על חלק מהדברים ואני לא רוצה להרחיב
 35 בשלב זה.

חתימת הנחקר

חתימת החוקר

- 1 מזכיר הממשלה – צביקה האוזר. ללא ספק דמות מפתח, איש קרוב מאוד לראש הממשלה. דרך צביקה
2 האוזר היא מנסה לדחות את המועמדות של אורי בר-לב – היא אף אומרת לי "דיברתי עם צביקה הוא
3 אמר לי שהוא דיבר עם ביבי ויהיה בסדר". מה סוג הקשר שהיה ביניהם, אינני יודע בוודאות. אני יודע
4 שנרי הרוביץ אמר לי שהוא ראה אותו מחזר אחריה במרץ ואף היא בילתה איתו לאחרונה בארה"ב
5 חופשה של מסי ימים. שכל אחד יבין את מה שהוא רוצה להבין.
- 6 חגי פלג, אנוכי, מנכ"ל המשרד לביטחון הפנים, המשרד שמוביל את התכנית יו"ר ועדת ההיגוי הלאומית.
7 פחות משבוע אחרי שהגעתי למשרד, היא גוררת אותי למיטה. אני שותף נאמן וכן ברית עיקרי כל זמן
8 שאני מספק את הסחורה, דהיינו מייצר משאבים, ולא עוצר את הבלגן. לגבי העדינה הזאת – שהודעזעה
9 עמוקות מביטויים מילוליים שלי ושנהגה בדרך של כמעט שיגרה לקרוא לבנות שעבדו איתה, דסי, יפעה
10 ועוד בנוכחות אנשים נוספים, שרמוטות, זונות וכך הלאה.
- 11 ש. מי הם האנשים הנוספים?
12 ת. נאמר בנוכחות, נדמה לי שמעון כהן ואסף אלון בוודאות. היא לא אמרה זאת בנוכחותי.
13 כשאורלי מבינה שאני ניצב כמחסום אל מול ההפקרות הזאת שבה התנהלה התכנית, הכל משתנה. אמנם
14 בהדרגה ולמשך חודשים ארוכים שלא בידיעתי בכלל היא מתחילה לנטוע את האמירות. הכוונה בשלב זה
15 היא להרתיע אותי, ליצור עלי סוג של איום, ולהכין את התשתית ליום פקודה, במידה והדבר ידרש.
16 מי כמו המומחית הגדולה במדינה להטרדות מיניות יודעת איך בונים מהלך כזה. על פי מה שנרי הרוביץ
17 אמר לי יש רגע שהכל מתחיל להשתבש לה, החספוס שלי והכח שלי שהיה יתרון מאוד גדול פתאום הופך
18 לחיסרון, דברים שהיו בינינו ברמה האישית האינטימית בתקופה מסוימת היא מייבאת אותם ומעתיקה
19 אותם לתקופה אחרת לגמרי תוך כדי כך שהיא מוציאה אותם לחלוטין מהקשר. ברור לי שהוא התכוון
20 לדברים שהיו קשורים לקשר האישי בינינו ולדברים שקרו במסגרת אותו קשר ועכשיו הוא מוציאה אותם
21 ושמה אותם בתקופה אחרת שבה הקשר האינטימי אינו קיים.
- 22 ש. האם נרי אמר לך שהוא יודע שהיה לך ולאורלי קשר אינטימי בהסכמה?
23 ת. לא, הוא לא אמר לי זאת בצורה מפורשת. אין לי בכלל ספק, לאור רוח הדברים בשיחה, למה הוא
24 התכוון.
- 25 אורלי מגיעה לשר לביטחון פנים כאשר היעד שלה זה או לסלק אותי מתפקודי או כמו שנרי הרוביץ
26 אומר שהיא רוצה להכפיף את עיר ללא אלימות ישירות לשר ולהוציא מהמנכ"ל. "זה שלי אני בנית,
27 מותג שלי". "אורלי הלכה לשר רוצה להחזיר סמכות בעיר ללא אלימות, ביום שהיא הלכה היא לא ידעה
28 כלום".
- 29 משפט לפני זה הוא אומר לי "אני ראיתי את הבישול שזה הולך לפיצוץ".
30 במהלך השיחה הוא אומר לי שוב "קודם הולכת עם השר אח"כ נציבות. לא תכננה". אני שואל בכלל לא
31 התכוונה להגיש תלונה בנציבות? הוא עונה "חד משמעית, אהרונוביץ קבע את השעון".
- 32 כל סיפור ההטרדות המיניות זה סיפור שנולד – אם כי יתכן מאוד ואף סביר כי הזרעים שאיפשרו לצמח
33 הזה לצמוח נרעו כבר בעבר, במסגרת שיחות ההשמצה ו"הכנת השטח" לקראת יום פקודה אפשרי –
34 אחרי שהסיפור יצא מאהרונוביץ ואיבד שליטה. נרי הרוביץ אמר, אני לא זוכר אם זה לי או לשמעון כהן,
35 נדמה לי שהוא אמר לשמעון בפגישה שלו עם שמעון ביום רביעי שלושה ימים אחרי שהיא אצל
36 אהרונוביץ, הוא אומר לדברים כמו "היא בהיסטריה מוחלטת, היא לא תכננה את זה הכל יצא לה

משליטה". אבל לצערי מהר מאוד היא התעשתה, ועכשיו מתחיל סוג של מהלך משולב בקמפיין שלא נראה כמוהו במדינת ישראל, שמייצר סיפור – שלם עם פרטים, וכך הלאה. שמתחיל ממקומות ומאירועים שיש בהם גרעין של אמת, או כאלה שאין לגביהם מחלוקת ועליו בונה סיפור שלם. הסיפור הזה משתכלל עם כל יום שעובר. עכשיו מסתבר שהיו לי מניעים פוליטיים כנראה והיא בכלל זו ששומרת על הקופה הציבורית ועל האינטרס הציבורי, מפני גורמים פוליטיים הרסניים. אני גם מבין ככל שעובר הזמן, שאני בכלל שוביניסט ללא תקנה ושונא נשים, וכך הלאה והלאה.

לזה צריך לחבר את סיפור אורי בר-לב. היה לה ברור מאוד ברגע מסוים, לה ולחברים הבכירים שלה שהסיפור הזה יוצא משליטה. ומה יותר נכון ויותר טוב מלדחוק אותי בשלב הזה ולעשות אותו כאדם עם פרופיל בעייתי ביותר, כמעט פסיכופט. סוג של עבריון מין כמעט סידרתי. אדם שמתפרץ אדם שמקלל, וכך הלאה וכך הלאה.

אתרע מזלי ובמידה מסוימת נקלעתי פה לסוג של סיטואציה – לגבי החלק שלי והאחריות שלי בתוכה אמרתי כבר קודם. ועם זאת אין בשום דבר מזה כדי להצדיק את המהלך הזה, את עלילת הדם זאת, שנועדה להסביר, להצדיק לצבוע בלבן את ההתנהלות שלה בחיי הפרויקט בכלל מול האישים. ומול אלא שהוזה עבודה מכשול כדי לקדם את הדברים שבו היא חשבה שנכון לעשות זאת.

לפני שמסיימים ברצוני להתייחס לנקודה אחרונה. בחקירתי הראשונה הצגתם בפני חוזה העסקה של אורלי אינס עליו אני חתום. כפי שאמרתי בעבר החוזה נחתם בפברואר 2010. אני מציג בפניך היום מספר מסמכים – חוזה העסקה של אורלי מ-2007, הארכת החוזה על ידי דני ברינקר משנת 2008, פניה לוועדת מכרזים בשנת 2007, פניה לוועדת מכרזים מ-29.10.2009 ועוד המסמכים סומנו ש.ד. 3.9.12.2010.

בכל המסמכים הללו ללא יוצא מהכלל אורלי לא מוזכרת לעולם מנחלת תוכנית ונציג המשרד לעבודה מולה, הוא המשנה למנכ"ל מר לויזר רוזנבאום. רוצה להדגיש "נציג המשרד", כפי שמופיע בחוזה. בשום מסמך היא אינה מוגדרת ככפופה למשהו מעובדיו הקבועים של המשרד, ודאי לא למנכ"ל. באופן מפתיע בחוזה של פברואר 2010 אורלי מבקשת ממני באופן אישי, כפי שדיווחתי בחקירה בעבר להיות כפופה אלי ישירות. לטענתה מסיבות של כבוד ויוקרה. היום אני מבין שאורלי הפילה אותי בפת. בתקופה שלטענתה היינו בשיא המתח, התנכלתי לה, הטרדתי אותה וכך הלאה, היא מבקשת להיות כפופה אלי ישירות! לא יכול להיות לזה שום הסבר אחר מלבד העובדה שאורלי מכינה מסמר ארוך נוסף אותו היא תרצה לתקוע בארוני ביום הפקודה. בכך שהיא כפופה לי, באופן הכי ישיר ללא מתווכים, ואפילו לא כרפרנט של המשרד מולה, היא עלולה לטעון או לגרום למשהו כי יש כאן – על פי חוזה שאני שחתום עליו – כי יש בנינו יחסי מרות ברורים ומובהקים, זאת כדי לסבך אותי בעניין היחסים והרומן שהיה בנינו בעבר.

15/11/10
 חתימת החוקר
 חתימת הנחקר

שעת סיום: 16:55

חתימת הנחקר
 חתימת החוקר

נספח 3

מכתבו של סני"צ רוזנטל לממ"ר
שפלה וקצין אח"ס מרכז, מיום
1.12.10 הנושא את הכותרת דו"ח
ז.כ.ד.

3

משרת
ליסכה ספקר והתנה
כ"ד מסלד תשל"א

01/12/10

מ"ר שאלה
ק' אח"מ מרכו

תהדון : זר"מ 1.2.1

1. אהמל ה-30/11/10 פנתה אליי באמצעות הנייד, הגב' אורלי אינס, אהנה אני מברך משריקס "עוד ללא אלימות", ושאלה אחוז זה אני בוחנה, עברך בשלילה שכן באותה זמנה ביצעתי מספר דע בניה"ם השלוחי בלבנה, לשאלתי מדוע זהא שאלתי ענתה כי בכוחמה להגיע לתנה להגיש תלונה, שאלתי: "תוך כמה זמן? וכל מה?" וה"ל ענתה: "כי בערך כעוד בשפתיים תגיע לתנה ויש בבוהמה להגיש תלונה כנגד העושה" והאב יחזק וגורמי הקשורה טמפים וסי עודכי דינה נמצאים בהתאמה צעות ובסיים הגיע עוד שאלתי אותה: "מדוע מטחינת להגיש דווקא בתנה רמלה, שכן לתודה זהה היא יכולה להגיש בכל תנה בארץ?" וה"ל השיבה: "כי לאור הברחה אחי, והא טמכת שהדבר יעשה בגורש", עוד ביקשה שלא להגיש את התלונה במרומסיה וללא סילר תקשורתי, השברתי לה כי תקבל את השידוח ללא קשר למספר התנה התקשרה תגבה לא כמש"ל אלא בתור הקירות בזר: "ללא קשר זהה היא לא תגיע עימה תקשורה לא תגיע נאן תקשורה. וה"ל תזינה לי כי למי שהגיע תקשור אליי ותאמר לי.

- 2. הודעתי על כך למ"ר שאלה שפנתה אחי לעמל עפ"י כל אמות המסר והמקצועות הדרושים ומצננה והמקצועות המקבילים בארדתיים ששאלה עוד ביקש בו בסיים התקירה נעבד את כלל העבר התקירה לק' אח"מ מרכו ולפרכנו במרצי התקירה.
- 3. הסחתי את הסמ"ח שטכח בושה: לקבל את הגב' ולטפל בה עפ"י כלל ההפדוח שהוזכר במסמך זה ובסיים לחות לי על כיצוע התקירה והתכנה.
- 4. שודחתי עם ק' אח"מ מרכו והוכנהי אותו בכלל הפרטים וההפדוח בנדון וקיבלתי את אישור התקצוטי להמשך סילר.
- 5. בסיום כל התה"ך התקירה הוקבר דיווח וערכון למג"ר, תומר התקירה הועבר באמצעות מספר אילן ינקו לק' אח"מ מרכו להמשך סילר התקצוטי.

כפכוד רב,
מנהל המס
רשות רעוט מקצועות